

KNJIGA O JOVU

GLAVA 1

Be{e ~ovek u zemlji Uzu po imenu Jov; i taj ~ovek be{e dobar i pravedan, i boja{e se Boga, i uklanja{e se oda zla.

1:2 I rodi mu se sedam sinova i tri k}eri.

1:3 I ima{e stoke sedam hiljada ovaca i tri hiljada kamila i pet stotina jarmova volova i pet stotina magarica, i ~eljadi veoma mnogo; i be{e taj ~ovek najve}i od svih ljudi na istoku.

1:4 I sinovi njegovi sastajahu se i davahu gozbe kod ku}e, svaki svog dana, i slahu te pozivahu tri sestre svoje da jedu i piju s njima.

1:5 I kad bi se obredili gozbom, po{ilja{e Jov i osve}iva{e ih, i ustaju}i rano prino{a{e `rtve paljenice prema broju svih njih; jer govora{e Jov: Mo`e biti da su se ogre{ili sinovi moji i pohulili na Boga u srcu svom. Tako ~inja{e Jov svaki put.

1:6 A jedan dan do|o{e sinovi Bo`ji da stanu pred Gospodom, a me|u njih do|e i Sotona.

1:7 I Gospod re~e Sotoni: Od kuda ide{? A Sotona odgovori Gospodu i re~e: Prohodih zemlju i obilazih.

1:8 I re~e Gospod Sotoni: Jesi li video slugu mog Jova? Nema onakvog ~oveka na zemlji, dobrog i pravednog, koji se boji Boga i uklanja se oda zla.

1:9 A Sotona odgovori Gospodu i re~e: Eda li se uzalud Jov boji Boga?

1:10 Nisi li ga Ti ogradio i ku}u njegovu i sve {to ima svuda unaokolo? Delo ruku njegovih blagoslovio si, i stoka se njegova umno`ila na zemlji.

1:11 Ali pru`i ruku svoju i dotakni se svega {to ima, psova}e te u o~i.

1:12 A Gospod re~e Sotoni: Evo, sve {to ima neka je u tvojoj ruci; samo na njega ne di`i ruke svoje. I otide Sotona od Gospoda.

1:13 A jedan dan kad sinovi njegovi i k}eri njegove je|ahu i pijahu vino u ku}i brata svog najstarijeg,

1:14 Do|e glasnik Jovu i re~e: Volovi orahu i magarice pasahu pokraj njih,

1:15 A Saveji udari{e i ote{e ih, i pobi{e momke o{trim ma~em; i samo ja jedan utekoh da ti javim.

1:16 Dok ovaj jo{ govora{e, do|e drugi i re~e: Oganj Bo`ji spade s neba i spali ovce i momke, i pro`dre ih; i samo ja jedan utekoh da ti javim.

1:17 Dokle ovaj jo{ govora{e, do|e drugi i re~e: Haldejci u tri ~ete udari{e na kamile i ote{e ih, i pobi{e momke o{trim ma~em; i samo ja jedan utekoh da ti javim.

1:18 Dokle ovaj jo{ govora{e, do|e drugi i re~e: Sinovi tvoji i k}eri tvoje je|ahu i pijahu vino u ku}i brata svog najstarijeg;

1:19 A to vetar velik do|e ispreko pustinje i udari u ~etiri ugla od ku}e, te pade na decu i pogibo{e; i samo ja jedan utekoh da ti javim.

1:20 Tada usta Jov i razdre pla{t svoj, i ostri`e glavu, i pade na zemlju i pokloni se,

1:21 I re~e: Go sam iza{ao iz utrobe matere svoje, go }u se i vratiti onamo. Gospod dade, Gospod uze, da je blagosloveno ime Gospodnje.

1:22 Uza sve to ne sagre{i Jov, niti re~e bezumlja za Boga.

GLAVA 2

Opet jedan dan do|o{e sinovi Bo`ji da stanu pred Gospodom, a do|e i Sotona me|u njih da stane pred Gospodom.

2:2 I Gospod re~e Sotoni: Od kuda ide{? A Sotona odgovori Gospodu i re~e: Prohodih zemlju i obilazih.

2:3 I re~e Gospod Sotoni: Jesi li video slugu mog Jova? Nema onakvog ~oveka na zemlji, dobrog i pravednog, koji se boji Boga i uklanja se oda zla, i jo{ se dr`i dobrote svoje, premda si me nagovorio, te ga upropastih niza{ta.

2:4 A Sotona odgovori Gospodu i re~e: Ko`a za ko`u, i sve {to ~ovek ima da}e za du{u svoju.

2:5 Nego pru`i ruku svoju i dotakni se kostiju njegovih i mesa njegovog, psova}e te u o~i.

2:6 A Gospod re~e Sotoni: Evo ti ga u ruke; ali mu du{u ~uvaj.

2:7 I sotona otide od Gospoda, i udari Jova zlim pri{tem od pete do temena,

2:8 Te on uze crep pa se struga{e, i se|a{e u pelu.

2:9 I re~e mu `ena: Ho}e{ li se jo{ dr`ati dobrote svoje? Blagoslovi Boga, pa umri.

2:10 A on joj re~e: Govori{ kao luda `ena; dobro smo primali od Boga, a zla zar ne}emo primiti? Uza sve to ne sagre{i Jov usnama svojim.

2:11 A tri prijatelja Jovova ~u{e za sve zlo koje ga zadesi, i do|o{e svaki iz svog mesta, Elifas Temanac i Vildad Su{anin i Sofar Nama}anin, dogovori{e se da do|u da ga po`ale i pote{e.

2:12 I podigav{i o~i svoje izdaleka ne pozna{e ga; tada podigo{e glas svoj i stado{e plakati i razdre{e svaki svoj pla{t i posu{e se prahom po glavi bacaju}i ga u nebo.

2:13 I se|ahu kod njega na zemlji sedam dana i sedam no}i, i nijedan mu ne progovori re~i, jer vi|ahu da je bol vrlo velik.

GLAVA 3

Potom otvori usta svoja Jov i stade kleti dan svoj.

3:2 I progovoriv{i Jov re~e:

3:3 Ne bilo dana u koji se rodih, i no}i u kojoj reko{e: Rodi se deti}!

3:4 Bio taj dan tama, ne gledao ga Bog ozgo, i ne osvetljavala ga svetlost!

3:5 Mrak ga zaprznio i sen smrtni, oblak ga obastirao, bio stra{an kao najgori dani!

3:6 No} onu osvojila tama, ne radovala se me|u danima godi{njim, ne brojala se u mesece!

3:7 Gle, no} ona bila pusta, pevanja ne bilo u njoj!

3:8 Kleli je koji kunu dane, koji su gotovi probuditi krokodila!

3:9 Potamnele zvezde u sumra~je njeno, ~ekala videlo i ne do~ekala ga, i ne videla zori trepavica;

3:10 [to mi nije zatvorila vrata od utrobe i nije sakrila muku od mojih o~iju.

3:11 Za{to ne umreh u utrobi? Ne izdahnuh izlaze}i iz utrobe?

3:12 Za{to me prihvati{e koljena? Za{to sise, da sem?

3:13 Jer bih sada le`ao i po~ivao; spavao bih, i bio bih miran,

3:14 S carevima i savetnicima zemaljskim, koji zida{e sebi pustoline,

3:15 Ili s knezovima, koji ima{e zlata, i ku}e svoje puni{e srebra.

3:16 Ili za{to ne bih kao nedono{~e sakriveno, kao dete koje ne ugleda videla?

3:17 Onde bezbo`nici prestaju dosa|ivati, i onde po~ivaju iznemogli,

3:18 I su`nji se odmaraju i ne ~uju glas nastojnikov.

3:19 Mali i veliki onde je, i rob slobodan od svog gospodara.

3:20 Za{to se daje videlo nevoljniku i `ivot onima koji su tu`nog srca,

3:21 Koji ~ekaju smrt a nje nema, i tra`e je ve}ma nego zakopano blago,

3:22 Koji igraju od radosti i vesele se kad na|u grob?

3:23 ^oveku, kome je put sakriven i kog je Bog zatvorio odsvuda?

3:24 Jer pre jela mog dolazi uzdah moj, i kao voda razliva se jauk moj.

3:25 Jer ~ega se bojah do|e na mene, i ~ega se stra{ah zadesi me.

3:26 Ne po~ivah niti imah mira niti se odmarah, i opet do|e strahota.

GLAVA 4

Tada odgovori Elifas Temanac i re~e:

4:2 Ako ti progovorimo, da ti ne}e biti dosadno? Ali ko bi se mogao uzdr`ati da ne govori?

4:3 Gle, u~io si mnoge, i ruke iznemogle krepio si;

4:4 Re-i su tvoje podizale onog koji pada{e, i utvr|ivao si kolena koja klecahu.

4:5 A sada kad do|e na tebe, klonuo si; kad se tebe dota~e, smeo si se.

4:6 Nije li pobo`nost tvoja bila uzdanje tvoje? I dobrota puteva tvojih nadanje tvoje?

4:7 Opomeni se, ko je prav poginuo, i gde su pravedni istrebljeni?

4:8 Kako sam ja video, koji oru muku i seju nevolju, to i `anju.

4:9 Od dihanja Bo`ijeg ginu, i od daha nozdrva Njegovih nestaje ih.

4:10 Rika lavu, i glas ljutom lavu i zubi lavi}i-ma satiru se.

4:11 Lav gine nemaju}i lova, i lavi}i rasipaju se.

4:12 Jo{ do|e tajno do mene re~, i uho moje do~u je malo.

4:13 U mislima o no}nim utvarama, kad tvrd san pada na ljude,

4:14 Strah poduze me i drhat, od kog ustrepta{e sve kosti moje,

4:15 I duh pro|e ispred mene, i dlake na telu mom nakostre{i}e se.

4:16 Stade, ali mu ne poznah lica; prilika be{e pred o~ima mojim, i }ute}i ~uh glas:

4:17 Eda li je ~ovek pravedniji od Boga? Eda li je ~ovek ~istiji od Tvorca svog?

4:18 Gle, slugama svojim ne veruje, i u an|ela svojih nalazi nedostataka;

4:19 A kamoli u onih koji stoje u ku}ama zemljanim, kojima je temelj na prahu i satiru se br`e nego moljac.

4:20 Od jutra do ve~era satru se, i nestane ih na vek da niko i ne opazi.

4:21 Slava njihova ne prolazi li s njima? Umiru, ali ne u mudrosti.

GLAVA 5

Zovi; ho}e li ti se ko odazvati? I kome }e{ se izme|u svetih obratiti?

5:2 Doista bezumnog ubija gnev, i ludog usmr}uje srdnja.

5:3 Ja videh bezumnika gde se ukorenio; ali odmah prokleh stan njegov.

5:4 Sinovi su njegovi daleko od spasenja i satiru se na vratima a nema ko da izbavi.

5:5 Letinu njegovu jede gladni i ispred trnja kupi je, i lupe` `dere blago njihovo.

5:6 Jer muka ne izlazi iz praha niti nevolja iz zemlje ni~e.

5:7 Nego se ~ovek ra|a na nevolju, kao {to iskre iz ugljevlja uzle}u u vis.

5:8 Ali ja bih Boga tra`io, i pred Boga bih izneo stvar svoju,

5:9 Koji ~ini stvari velike i neispitve, divne, kojima nema broja;

5:10 Koji spu{ta da`d na zemlju i {alje vodu na polja;

5:11 Koji podi`e poni`ene, i `alosne uzvi{uje k spasenju;

5:12 Koji rasipa misli lukavih da ruke njihove ne svr{e ni{ta;

5:13 Koji hvata mudre u njihovom lukavstvu, i nameru opakih obara;

5:14 Danju nailaze na mrak, i u podne pipaju kao po no}i.

5:15 On izbavlja ubogog od ma~a, od usta njihovih i od ruke silnog.

5:16 Tako ima nadanja siromahu, a zlo}a zati-skuje usta svoja.

5:17 Gle, blago ~oveku koga Bog kara; i zato ne odbacuj karanje Svemogu}eg.

5:18 Jer On zadaje rane, i zavija; On udara, i ruke Njegove isceljuju.

5:19 Iz {est nevolja izbavi}e te; ni u sedmoj ne-}e te se zlo dota}i.

5:20 U gladi izbavi}e te od smrti i u ratu od ma~a.

5:21 Kad jezik {iba, bi}e{ sakriven, niti }e{ se bojati pusto{i kad do|e.

5:22 Smeja}e{ se pusto{i i gladi, niti }e{ se boja-ti zverja zemaljskog.

5:23 Jer }e{ s kamenjem poljskim biti u veri, i zverje }e poljsko biti u miru s tobom.

5:24 I vide}e{ da je mir u {atoru tvom, ku}i}e{ ku}u svoju i ne}e{ se prevariti.

5:25 Vide}e{ kako }e ti se umno`iti seme tvoje, i porod }e tvoj biti kao trava na zemlji.

5:26 Star }e{ oti}i u grob kao {to se `ito snosi u stog u svoje vreme.

5:27 Eto, razgledasmo to, tako je; poslu{aj i razumi.

GLAVA 6

A Jov odgovori i re~e:

6:2 O da bi se dobro izmerili jadi moji, i zajedno se nevolja moja metnula na merila!

6:3 Pretegla bi pesak morski; zato mi i re~i nedostaje.

6:4 Jer su strele Svemogu}eg u meni, otrov njihov ispija mi duh, strahote Bo`je udaraju na me.

6:5 Ri~e li divlji magarac kod trave? Mu~e li vo kod pi}e svoje?

6:6 Jede li se bljutavo bez soli? Ima li slasti u biocu od jajca?

6:7 ^ega se du{a moja nije htela dotaknuti, to mi je jelo u nevolji.

6:8 O da bi mi se ispunila molba, i da bi mi Bog dao {ta ~ekam!

6:9 I da bi Bog hteo satrti me, da bi mahnuo rukom svojom, i istrebio me!

6:10 Jer mi je jo{ uteha, ako i gorim od bola niti me `ali, {to nisam tajio re~i Svetog.

6:11 Kakva je sila moja da bih pretrpeo? Kakav li je kraj moj da bih produ`io `ivot svoj?

6:12 Je li sila moja kamena sila? Je li telo moje od bronzee?

6:13 Ima li jo{ pomo}i u mene? I nije li daleko od mene {ta bi me pridr`alo?

6:14 Nesre}nome treba milost prijatelja njegovog, ali je on ostavio strah Svemogu}eg.

6:15 Bra}a moja izneveri{e kao potok, kao bujni potoci pro|o{e,

6:16 Koji su mutni od leda, u kojima se sakriva sneg;

6:17 Kad se otkrave, oteku; kad se zagreju, nestane ih s mesta njihovih.

6:18 Tamo amo svr}u od puteva svojih, idu u ni-{ta i gube se.

6:19 Putnici iz Teme pogledahu, koji i|ahu u Sevu uzdahu se u njih;

6:20 Ali se postide{e {to se pouzda{e u njih, do-}av{i do njih osramoti{e se.

6:21 Tako i vi postaste ni{ta; videste pogibao moju, i strah vas je.

6:22 Eda li sam vam rekao: Dajte mi, ili od blaga svog poklonite mi;

6:23 Ili izbavite me iz ruke neprijateljeve, i iz ruke nasilni~ke iskupite me?

6:24 Pou~ite me, i ja }u }utati; i u ~emu sam pogre{io, obavestite me.

6:25 Kako su jake re~i istinite! Ali {ta }e ukor va{?

6:26 Mislite li da }e re~i ukoriti, i da je govor ~oveka bez nadanja vetar?

6:27 I na sirotu napadate, i kopate jamu prijatelju svom.

6:28 Zato sada pogledajte me, i vidite la`em li pred vama.

6:29 Pregledajte; da ne bude nepravde; pregledajte, ja sam prav u tom.

6:30 Ima li nepravde na jeziku mom? Ne razbira li grlo moje zla?

GLAVA 7

Nije li ~ovek na vojsci na zemlji? A dani njegovi nisu li kao dani nadni~arski?

7:2 Kao {to sluga uzdi{e za senom i kao {to nadni~ar ~eka da svr{i,

7:3 Tako su meni dati u nasledstvo meseci zaludni i no}i mu~ne odre|ene mi.

7:4 Kad legnem, govorim: Kad }u ustati? I kad }e pro}i no}? I sitim se prevr}u}i se do svanu}a.

7:5 Telo je moje obu~eno u crve i u grude zemljane, ko`a moja puca i ra{~inja se.

7:6 Dani moji br`i bi{e od ~unka, i pro|o{e bez nadanja.

7:7 Opomeni se da je moj `ivot vetar, da oko moje ne}e vi{e videti dobra,

7:8 Niti }e me videti oko koje me je vi|alo; i tvoje o~i kad pogledaju na me, mene ne}e biti.

7:9 Kao {to se oblak razilazi i nestaje ga, tako ko si|e u grob, ne}e iza}i,

7:10 Ne}e se vi{e vratiti ku}i svojoj, niti }e ga vi{e poznati mesto njegovo.

7:11 Zato ja ne}u braniti ustima svojim, govori}u u tuzi duha svog, naricati u jadu du{e svoje.

7:12 Eda li sam more ili kit, te si namestio stran`u oko mene?

7:13 Kad ka`em: Pote{i}e me odar moj, postelja }e mi moja olak{ati tu`njavu,

7:14 Tada me stra{i} snima i prepada{ me utvarama,

7:15 Te du{a moja voli biti udavljena, voli smrt nego kosti moje.

7:16 Dodijalo mi je; ne}u do veka `iveti; pro|i me se; jer su dani moji ta{tina.

7:17 [ta je ~ovek da ga mnogo ceni{ i da mari{ za nj?

7:18 Da ga pohodi{ svako jutro, i svaki ~as ku{a{ ga?

7:19 Kad }e{ se odvratiti od mene i pustiti me da progutam pljuvanku svoju?

7:20 Zgre{io sam; {ta }u Ti ~initi, o ~uvaru ljudski? Za{to si me metnuo sebi za belegu, te sam sebi na tegobu?

7:21 Za{to mi ne oprosti{ greh moj i ne ukloni{ moje bezakonje? Jer }u sad le}i u prah, i kad me potra`i, mene ne}e biti.

GLAVA 8

Tada odgovori Vildad Su{anin i re~e:

8:2 Dokle }e{ tako govoriti? I re~i usta tvojih dokle }e biti kao silan vetar?

8:3 Eda li Bog krivo sudi? Ili Svemogu}i izvr}e pravdu?

8:4 [to su sinovi tvoji zgre{ili Njemu, zato ih je dao bezakonju njihovom.

8:5 A ti da potra`i{ Boga i pomoli{ se Svemogu}em,

8:6 Ako si ~ist i prav, zaista }e se prenuti za te i ~estit }e u~initi pravedan stan tvoj;

8:7 I po~etak }e tvoj biti malen, a posledak }e ti biti vrlo velik.

8:8 Jer pitaj pre|a{nji nara{taj, i nastani da razabere{ od otaca njihovih;

8:9 Jer smo mi ju~era{nji, i ne znamo ni{ta, jer su na{i dani na zemlji sen.

8:10 Ne}e li te oni nau~iti? Ne}e li ti kazati i iz srca svog izneti re~i?

8:11 Ni~e li sita bez vlage? Raste li rogoz bez vode?

8:12 Dok se jo{ zeleni, dok se ne pokosi, su{i se pre svake trave.

8:13 Takve su staze svih koji zaboravljaju Boga, i nadanje licemerovo propada.

8:14 Njegovo se nadanje podlama i uzdanje je njegovo ku}a paukova;

8:15 Nasloni se na ku}u svoju, ali ona ne stoji tvrdo; uhvati se za nju, ali se ona ne mo`e odr`ati.

8:16 Zeleni se na suncu, i u vrh vrta njegovog pru`aju se ogranci njegovi;

8:17 @ile njegove zapple}u se kod izvora, i na mestu kamenitom {iri se;

8:18 Ali kad se i{-upa iz mesta svog, ono ga se odri-e: Nisam te videlo.

8:19 Eto, to je radost od njegova puta; a iz praha ni~e drugi.

8:20 Gle, Bog ne odbacuje dobrog, ali ne prihvata za ruku zlikovca.

8:21 Jo{ }e napuniti usta tvoja smeha i usne tvoje popevanja.

8:22 Nenavidnici tvoji obu}i }e se u sramotu, i {atora bezbo`ni-kog ne}e biti.

GLAVA 9

A Jov odgovori i re~e:

9:2 Zaista, znam da je tako; jer kako bi mogao ~ovek biti prav pred Bogom?

9:3 Ako bi se hteo preti s Njim, ne bi Mu mogao odgovoriti od hiljade na jednu.

9:4 Mudar je srcem i jak snagom; ko se je opro Njemu i bio sre}an?

9:5 On preme{ta gore, da niko i ne opazi; pre-vra}a ih u gnevu svom;

9:6 On kre}e zemlju s mesta njenog da joj se stupovi drmaju;

9:7 On kad zapreti suncu, ne izlazi; On zape~a-}ava zvezde;

9:8 On razapinje nebo sam, i gazi po valima morskim;

9:9 On je na~inio zvezde kola i {tape i vla{i}e i druge jugu u dnu;

9:10 On ~ini stvari velike i neispitve i divne, kojima nema broja.

9:11 Gle, ide mimo mene, a ja ne vidim; pro|e, a ja ga ne opazim.

9:12 Gle, kad uhvati, ko }e Ga nagnati da vrati? Ko }e Mu kazati: [ta radi{?

9:13 Bog ne uste`e gneva svog, padaju poda Nj oholi pomo}nici.

9:14 A kako bi Mu ja odgovarao i birao re~i protiv Njega?

9:15 Da sam i prav, ne}u Mu se odgovoriti, va-lja da se molim sudiji svom.

9:16 Da Ga zovem i da mi se odzove, jo{ ne mo-gu verovati da je ~uo glas moj.

9:17 Jer me je vihorom satro i zadao mi mnogo rana niza{ta.

9:18 Ne da mi da odahnem, nego me siti gor~i-nama.

9:19 Ako je na silu, gle, On je najsilniji; ako na sud, ko }e mi svedo~iti?

9:20 Da se pravdam, moja }e me usta osuditi; da sam dobar, pokaza}e da sam nevaljao.

9:21 Ako sam dobar, ne}u znati za to; omrzao mi je `ivot moj.

9:22 Svejedno je; zato rekoh: i dobrog i bezbo`-nog On potire.

9:23 Kad bi jo{ ubio bi~ najedanput! Ali se sme-je isku{avanju pravih.

9:24 Zemlja se daje u ruke bezbo`niku; lice su-dija njenih zaklanja; ako ne On, da ko?

9:25 Ali dani moji bi{e br`i od glasnika; pobe-go{e, ne vide{e dobra.

9:26 Pro|o{e kao brze la|e, kao orao kad leti za hranu.

9:27 Ako ka`em: Zaboravi}u tu`njavu svoju, ostavi}u gnev svoj i okrepi}u se;

9:28 Strah me je od svih muka mojih, znam da me ne}e{ opravdati.

9:29 Bi}u kriv; za{to bih se mu~io uzalud?

9:30 Da se izmijem vodom sne`nicom, i da o~i-stim sapunom ruke svoje,

9:31 Tada }e{ me zamo~iti u jamu da se gade na me moje haljine.

9:32 Jer nije ~ovek kao ja da Mu odgovaram, da idem s Njim na sud;

9:33 Niti ima me|u nama kmeta da bi stavio ru-ku svoju me|u nas dvojicu.

9:34 Neka odmakne od mene prut svoj, i strah Njegov neka me ne stra{i;

9:35 Tada }u govoriti, i ne}u Ga se bojati; jer ovako ne znam za sebe.

GLAVA 10

Dodijao je du{i mojoj `ivot moj; pusti}u od sebe tu`njavu svoju, govori}u u jadu du{e svoje.

10:2 Re}i }u Bogu: Nemoj me osuditi; ka`i mi za{to se pre{ sa mnom.

10:3 Je li Ti milo da ~ini{ silu, da odbacuje{ de-lo ruku svojih i savet bezbo`ni~ki obasjava{?

10:4 Jesu li u Tebe o~i telesne? Vidi{ li kao {to vidi ~ovek?

10:5 Jesu li dani tvoji kao dani ~ove~iji, i godine tvoje kao vek ljudski,

10:6 Te istra`uje{ moje bezakonje i za greh moj razbira{?

10:7 Ti zna{ da nisam kriv, i nema nikoga ko bi izbavio iz Tvoje ruke.

10:8 Tvoje su me ruke stvorile i na~inile, i Ti me odsvuda potire{.

10:9 Opomeni se da si me kao od kala na~inio, i opet }e{ me u prah obratiti.

10:10 Nisi li me kao mleko slio i kao sir usirio me?

10:11 Navukao si na me ko`u i meso, i kostima i `ilama spleo si me.

10:12 @ivotom i milo{ }u darivao si me; i stara-nje Tvoje ~ovalo je duh moj.

10:13 I sakrio si to u srcu svom; ali znam da je u Tebe.

10:14 Ako sam zgre{io, opazio si me, i nisi me oprostio bezakonja mog.

10:15 Ako sam skrivio, te{ko meni! Ako li sam prav, ne mogu podignuti glave, pun sramote i vide-}i muku svoju.

10:16 I ako se podigne, goni{ me kao lav, i opet ~ini{ ~udesna meni.

10:17 Ponavlja{ svedo~anstva svoja protiv me-ne, i umno`ava{ gnev svoj na me; vojske jedne za drugom izlaze na me.

10:18 Za{to si me izvadio iz utrobe? O da umreh! Da me ni oko ne vide!

10:19 Bio bih kao da nikada nisam bio; iz utrobe u grob bio bih odnesen.

10:20 Nije li malo dana mojih? Prestani dakle i okani me se da se malo oporavim,

10:21 Pre nego otidem odakle se ne}u vratiti, u zemlju tamnu i u sen smrtni,

10:22 U zemlju tamnu kao mrak i u sen smrtni, gde nema promene i gde je videlo kao tama.

GLAVA 11

A Sofar Nama}anin odgovori i re~e:

11:2 Zar na mnoge re~i nema odgovora? Ili }e ~ovek govorljiv ostati prav?

11:3 Ho}e li tvoje la`i u}utkati ljude? I kad se ruga{, zar te ne}e niko posramiti?

11:4 Jer si rekao: ^ista je nauka moja, i ~ist sam pred o~ima tvojim.

11:5 Ali kad bi Bog progovorio i usne svoje otvorio na te,

11:6 I pokazao ti tajne mudrosti, jer ih je dvoji-nom vi{e, poznao bi da te Bog kara manje nego {to zaslu`uje tvoje bezakonje.

11:7 Mo`e{ li ti tajne Bo`ije doku~iti, ili doku-i-ti savr{enstvo Svemogu}eg?

11:8 To su visine nebeske, {ta }e{ u~initi? Du-blje je od pakla, kako }e{ poznati?

11:9 Du`e od zemlje, {ire od mora.

11:10 Da prevrati, ili zatvori ili sabere, ko }e Mu braniti?

11:11 Jer zna ni{tavilo ljudsko, i vide}i nevaljal-stvo zar ne}e paziti?

11:12 ^ovek bezuman postaje razuman, premda se ~ovek ra|a kao divlje magare.

11:13 Da ti upravi{ srce svoje i podigne{ ruke svoje k Njemu,

11:14 Ako je bezakonje u ruci tvojoj, da ga ukloni{, i ne da{ da nepravda bude u {atorima tvo-jim,

11:15 Tada }e{ podignuti lice svoje bez mane i staja}e{ tvrdo i ne}e{ se bojati;

11:16 Zaboravi}e{ muku, kao vode koja prote~e opominja}e{ je se;

11:17 Nasta}e ti vreme vedrije nego podne, si-nu}e{, bi}e{ kao jutro;

11:18 Uzda}e{ se imaju}i nadanje, zakopa}e{ se, i mirno }e{ spavati.

11:19 Le`a}e{, i niko te ne}e pla{iti, i mnogi }e ti se moliti.

11:20 Ali o~i }e bezbo`nicima i{-ileti, i uto~i{ta im ne}e biti, i nadanje }e im biti izdisanje.

GLAVA 12

A Jov odgovori i re~e:

12:2 Da, vi ste ljudi, i s vama }e umreti mudrost.

12:3 I ja imam srce kao i vi, niti sam gori od vas; i u koga nema toga?

12:4 Na podsmeh sam prijatelju svom, koji kad zove Boga odazove mu se; na podsmeh je pravedni i dobri.

12:5 Ba-en je lu~ po mi{ljenju sre}nog onaj koji ho}e da popuzne.

12:6 Mirne su kolibe lupe{ke, i bez straha su koji gneve Boga, njima Bog daje sve u ruke.

12:7 Zapitaj stoku, nau~i}e te; ili ptice nebeske, kaza}e ti.

12:8 Ili se razgovori sa zemljom, nau~i}e te, i ri-be }e ti morske pripovediti.

12:9 Ko ne zna od svega toga da je ruka Gospodnja to u~inila?

12:10 Kome je u ruci du{a svega `ivog i duh svakog tela ~ove~ijeg.

12:11 Ne raspoznaje li uho re~i kao {to grlo ku{a jelo?

12:12 U starca je mudrost, i u dugom veku razum.

12:13 U Njega je mudrost i sila, u Njega je savet i razum.

12:14 Gle, On razgradi, i ne mo`e se opet sagra-diti; zatvori ~oveka, i ne mo`e se otvoriti.

12:15 Gle, ustavi vode, i presahnu; pusti ih, i isprevr}u zemlju.

12:16 U Njega je ja~ina i mudrost, Njegov je koji je prevaren i koji vara.

12:17 On dovodi savetnike u ludilo, i sudije obezumljuje.

12:18 On razre{uje pojas carevima, i opasuje be-dra njihova.

12:19 On dovodi knezove u ludilo, i obara jake.

12:20 On uzima besedu re~itima, i starcima uzi-ma razum.

12:21 On sipa sramotu na knezove, i raspasuje junake.

12:22 On otkriva duboke stvari ispod tame, i izvodi na videlo sen smrtni.

12:23 On umno`ava narode i zatire ih, rasipa na-rod i sabira.

12:24 On oduzima srce glavarima naroda zema-ljskih, i zavodi ih u pustinju gde nema puta,

12:25 Da pipaju po mraku bez videla, i ~ini da tumaraju kao pijani.

GLAVA 13

E to, sve je to videlo oko moje, ~ulo uho moje, i razumelo.

13:2 [ta vi znate, znam i ja, nisam gori od vas.

13:3 Ipak bih govorio sa Svemogu}im, i rad sam s Bogom pravdati se.

13:4 Jer vi izmi{ljate la`i, svi ste zaludni lekari.

13:5 O da biste sasvim }utali! Bili biste mudri.

13:6 ^ujte moj odgovor, i slu{ajte razloge usta mojih.

13:7 Treba li da govorite za Boga nepravdu ili prevaru da govorite za Nj?

13:8 Treba li da Mu gledate ko je? Treba li da se prepirete za Boga?

13:9 Ho}e li biti dobro kad vas stane ispitivati? Ho}ete li Ga prevariti kao {to se vara ~ovek?

13:10 Zaista }e vas karati, ako tajno uzgledate ko je.

13:11 Veli~anstvo Njegovo ne}e li vas upla{iti? I strah Njegov ne}e li vas spopasti?

13:12 Spomeni su va{i kao pepeo, i va{e visine kao gomile blata.

13:13] utite i pustite me da ja govorim, pa neka me sna|e {ta mu drago.

13:14 Za{to bih kidao meso svoje svojim zubi-ma i du{u svojju metao u svoje ruke?

13:15 Gle, da me i ubije, opet }u se uzdati u Nj, ali }u braniti puteve svoje pred Njim.

13:16 I On }e mi biti spasenje, jer licemer ne}e iza}i preda Nj.

13:17 Slu{ajte dobro besedu moju, i neka vam u|e u u{i {ta }u iskazati.

13:18 Evo, spremio sam parbu svoju, znam da }u biti prav.

13:19 Ko }e se preti sa mnom? Da sad umuknem, izdahnuo bih.

13:20 Samo dvoje nemoj mi u-initi, pa se ne}u kriti od lica Tvog.

13:21 Ukloni ruku svoju od mene, i strah Tvoj da me ne stra{i.

13:22 Potom zovi me, i ja }u odgovarati; ili ja da govorim, a Ti mi odgovaraj.

13:23 Koliko je bezakonja i greha mojih? Poka`i mi prestup moj i greh moj.

13:24 Za{to skriva{ lice svoje i dr`i{ me za neprijatelja svog?

13:25 Ho}e{ li skr{iti list koji nosi vetar ili }e{ goniti suvu slamku,

13:26 Kad mi pi{e{ gor~ine, i daje{ mi u nasledstvo grehe mladosti moje,

13:27 I me}e{ noge moje u klade, i pazi{ na sve staze moje i ide{ za mnom ustopce?

13:28 A on se raspada kao trulina, kao haljina koju jede moljac.

GLAVA 14

^ ovek ro|en od `ene kratka je veka i pun nemira.

14:2 Kao cvet ni-e, i odseca se, i be`i kao sen, i ne ostaje.

14:3 I na takvog otvara{ oko svoje, i mene vodi{ na sud sa sobom!

14:4 Ko }e ~isto izvaditi iz ne~ista? Niko.

14:5 Izmereni su dani njegovi, broj meseca njegovih u Tebe je; postavio si mu me|u, preko koje ne mo`e pre}i.

14:6 Odvrati se od njega da po~ine dokle ne navr{i kao nadni-ar dan svoj.

14:7 Jer za drvo ima nadanja, ako se pose~e, da }e se jo{ omladiti i da ne}e biti bez izdanka;

14:8 Ako i ostari u zemlji koren njegov i u prahu izumre panj njegov,

14:9 ^im oseti vodu, opet napupi i pusti grane kao prisad.

14:10 A ~ovek umire iznemogao; i kad izdahne ~ovek, gde je?

14:11 Kao kad voda ote~e iz jezera i reka opadne i usahne,

14:12 Tako ~ovek kad legne, ne ustaje vi{e; dokle je nebesa ne}e se probuditi niti }e se prenuti oda sna svog.

14:13 O da me ho}e{ u grobu sakriti i skloniti me dokle ne utoli gnev Tvoj, i da mi da{ rok kad }e{ me se opomenuti!

14:14 Kad umre ~ovek, ho}e li o`iveti? Sve dane vremena koje mi je odre|eno ~eka}u dokle mi do|e promena.

14:15 Zazva}e{, i ja }u Ti se odazvati; delo ruku svojih po`ele}e{.

14:16 A sada broji{ korake moje, i ni{ta ne ostavlja{ za greh moj.

14:17 Zape~a}eni su u tobocu moji prestupi, i zavezuje{ bezakonja moja.

14:18 Zaista, kao {to gora padne i raspadne se, i kao {to se stena odvali s mesta svog,

14:19 I kao {to voda spira kamenje i povodanj odnosi prah zemaljski, tako nadanje ~ove~ije obra}a{ u ni{ta.

14:20 Nadva|uje{ ga jednako, te odlazi, menja{ mu lice i otpu{ta{ ga.

14:21 Ako sinovi njegovi budu u ~asti, on ne zna; ako li u sramoti, on se ne brine.

14:22 Samo telo dok je `iv boluje, i du{a njegova u njemu tu`i.

GLAVA 15

A Elifas Temanac odgovori i re~e:

15:2 Ho}e li mudar ~ovek kazivati prazne misli i puniti trbuh vetrom isto~nim,

15:3 Prepirlu se govornom koji ne pomaga i reima koje nisu ni na ta?

15:4 A ti uništavaš strah Boga i ukidaš molitve k Bogu.

15:5 Jer bezakonje tvoje pokazuju usta tvoja, ako i jesi izabrao jezik lukav.

15:6 Osuduju te usta tvoja, a ne ja; i usne tvoje svedoše na te.

15:7 Jesi li se ti prvi ovek rodio? Ili si prehumova sazdan?

15:8 Jesi li tajnu Boga otkrio i pokupio u sebe mudrost?

15:9 [ta ti znaš to mi ne bismo znali? [ta ti razumeš to ne bi bilo u nas?

15:10 I sedih i starih ljudi ima među nama, starijih od oca tvog.

15:11 Male li su ti utehe Boga? Ili imaš ta sakriveno u sebi?

15:12 [to te je zanelo srce tvoje? I što sejavaju oči tvoje,

15:13 Te obrađavaš protiv Boga duh svoj i puštaš iz usta svojih takve reči?

15:14 [ta je ovek, da bi bio ist, i rođeni od ene, da bi bio prav?

15:15 Gle, ne veruje svecima svojim, i nebesa nisu ista pred očima Njegovim;

15:16 A kamoli gadni i smrdljivi ovek, koji je nepravdu kao vodu?

15:17 Ja ću ti kazati, poslušaj me, i pripovedi u ti šta sam video,

15:18 [ta mudraci kazaju i ne zataju, šta primiše od otaca svojih,

15:19 Kojima samim dana bi zemlja, i tužina ne prođe kroz nju.

15:20 Bezbožnik se među svega veka svoga, i nasilniku je malo godina ostavljeno.

15:21 Strah mu zuji u ušima, u mirno doba napada pustošnik na nj.

15:22 Ne veruje da će se vratiti iz tame, odsvuda privla ma.

15:23 Tumor za hlebom govore: Gde je? Zna da je za nj spremljen dan tamni.

15:24 Tuga i nevolja straše ga, i navaljuju na nj kao car gotov na boj.

15:25 Jer je zamahnuo na Boga rukom svojom, i Svemogućem se opro.

15:26 Trži ispravljena vrata na nj s mnogim visokim titovima svojim.

15:27 Jer je pokrio lice svoje pretilinom, i navaljao salo na bokove svoje.

15:28 I sedeo je u gradovima raskopan i u kućama pustim, obrađenim u gomilu kamenja.

15:29 Neće se obratiti niti će ostati blago njegovo, i neće se raziriti po zemlji dobro njegovo.

15:30 Neće izaći iz mraka, ogranke njegove osuše plamen, odneće ga duh usta njegovih.

15:31 Neka se ne uzda u taštinu prevareni, jer će mu taština biti plata.

15:32 Pre svoga vremena svrže se, i grana njegova neće zeleniti.

15:33 Otkinuće se kao s loze nezreo grozd njegov i pupci će se njegovi kao s masline pobacati.

15:34 Jer će opusteti zbor licemerski, i oganj će spaliti atore onih koji primaju poklone.

15:35 Začinju nevolju i razaju muku, i trbuh njihov sastavlja prevaru.

GLAVA 16

A Jov odgovori i reče:

16:2 Sluša sam mnogo takvih stvari; svi ste dosadni tešćoci.

16:3 Hoće li biti kraj praznim reima? Ili šta te tera da tako odgovaraš?

16:4 I ja bih mogao govoriti kao vi, da ste na mom mestu, gomilati na vas reči i mahati glavom na vas,

16:5 Mogao bih vas hrabriti ustima svojim, i micanje usana mojih olakalo bi bol vašu.

16:6 Ako govorim, neće odahnuti bol moj; ako li prestanem, hoće li otići od mene?

16:7 A sada me je umorio; opustošio si sav zbor moj.

16:8 Navukao si na me mrštinu za svedoštvo; i moja mršćina podigne se na me, i svedoši mi u oči.

16:9 Gnev Njegov rastr`e me, nenavidi me, {kr-gu}e zubima na me, postav{i mi neprijatelj seva o~ima svojim na me.

16:10 Razvaljuju na me usta svoja, sramotno me biju po obrazima, skupljaju se na me.

16:11 Predao me je Bog nepravедniku, i u ruke bezbo`nicima bacio me.

16:12 Bijah miran i zatre me, i uhvativ{i me za vrat smrska me i metnu me sebi za belegu.

16:13 Opkoli{e me Njegovi strelci, cepa mi bubrege nemilice, prosipa na zemlju `u~ moju.

16:14 Zadaje mi rane na rane, i udara na me kao junak.

16:15 Sa{io sam kostret po ko`i svojoj, i uvaljao sam u prah slavu svoju.

16:16 Lice je moje podbulo od pla~a, na ve|ama je mojim smrtni sen;

16:17 Premda nema nepravde u rukama mojim, i molitva je moja ~ista.

16:18 Zemljo, ne krij krv {to sam prolio, i neka nema mesta vikanju mom.

16:19 I sada eto je na nebu svedok moj, svedok je moj na visini.

16:20 Prijatelji se moji podruguju mnom; oko moje roni suze Bogu.

16:21 O da bi se ~ovek mogao pravdati s Bogom, kao sin ~ove~iji s prijateljem svojim!

16:22 Jer godine izbrojane navr{uju se, i polazim putem odakle se ne}u vratiti.

GLAVA 17

Duh se moj kvari, dana mojih nestaje; grobovi su moji.

17:2 Kod mene su ruga~i, i oko moje provodi no}i u jadu koji mi zadaju.

17:3 Daj mi ko }e jam~iti kod Tebe; ko je taj koji }e se rukovati sa mnom?

17:4 Jer si od njihovog srca sakrio razum; zato ih ne}e{ uzvisiti.

17:5 Ko laska prijateljima, njegovim }e sinovi-ma o~i posahnuti.

17:6 U~inio je od mene pri~u narodima, i postao sam bubnjanje me|u njima.

17:7 Potamnelo je oko moje od jada, i svi udi moji posta{e kao sen.

17:8 Za~udi}e se tome pravi, i bezazleni }e ustati na licemere.

17:9 Ali }e se pravednik dr`ati svog puta, i ko je ~istih ruku ve}ma }e oja~ati.

17:10 A vi vratite se svikoliki i hodite; ne}u na}i mudra me|u vama.

17:11 Dani moji pro|o{e, misli moje pokida{e se, {to imah u srcu.

17:12 Od no}i na~ini{e dan, i svetlost je blizu mraka.

17:13 Da bih se nadao, grob }e mi biti ku}a; u tami }u prostreti postelju sebi.

17:14 Grobu vi~em: Ti si otac moj; crvima: Ti si mati moja, ti si sestra moja.

17:15 I gde je sada nadanje moje? Moje nadanje ko }e videti?

17:16 U grob }e si}i, po~inu}e sa mnom u grobu.

GLAVA 18

Avildad Su{anin odgovori i re~e:

18:2 Kad }ete svr{iti razgovor? Orazumite se, pa }emo onda govoriti.

18:3 Za{to se misli da smo kao stoka? Za{to smo gadni u va{im o~ima?

18:4 Koji rastr`e{ du{u svoju u jarosti svojoj, ho}e li se tebe radi ostaviti zemlja i stena se pre-mestiti sa svog mesta?

18:5 Da, videlo bezbo`nih ugasi}e se, i iskra ognja njihovog ne}e sijati.

18:6 Videlo }e pomrknuti u {atoru njegovom, i `i`ak }e se njegov ugasiti u njemu.

18:7 Silni koraci njegovi stegnu}e se, i obori}e ga njegova namera.

18:8 Jer }e se uvaliti u zamku nogama svojim i nai}i }e na mre`u;

18:9 Uhvati}e ga zamka za petu i svlada}e ga lupe`.

18:10 Sakriveno mu je pruglo na zemlji, i klopka na stazi.

18:11 Od svuda }e ga strahote stra{iti i tera}e ga ustopce.

18:12 Izgladne}e sila njegova, i nevolja }e biti gotova uza nj.

18:13 Poje{e `ile ko`e njegove, poje{e `ile njegove prvenac smrti.

18:14 I{-upa}e se iz stana njegovog uzdanica njegova, i to }e ga odvesti k caru stra{nom.

18:15 Nastava}e se u {atoru njegovom, koji ne}e biti njegov, posu}e se sumporom stan njegov.

18:16 @ile }e se njegove posu{iti ozdo, i ozgo }e se sase}i grane njegove.

18:17 Spomen }e njegov poginuti na zemlji, niti }e mu imena biti po ulicama.

18:18 Odagna}e se iz svetlosti u mrak, i izbaci}e se iz sveta.

18:19 Ni sina ni unuka ne}e mu biti u narodu njegovom, niti kakvog ostatka u stanovima njegovim.

18:20 ^udi}e se danu njegovom koji budu posle njega, a koji su bili pre obuze}e ih strah.

18:21 Takvi su stanovi bezakonikovi, i takvo je mesto onog koji ne zna za Boga.

GLAVA 19

A Jov odgovori i re~e:

19:2 Dokle }ete mu~iti du{u moju i satirati me re~ima?

19:3 Ve} ste me deset puta naru`ili; nije vas stid {to tako navaljujete na me?

19:4 Ali ako sam doista pogre{io, pogre{ka }e moja ostati kod mene.

19:5 Ako li se jo{ ho}ete da di`ete na me i da me korite mojom sramotom,

19:6 Onda znajte da me je Bog oborio i mre`u svoju razapeo oko mene.

19:7 Eto, vi~em na nepravdu, ali se ne slu{am; vapim, ali nema suda.

19:8 Zagradio je put moj da ne mogu pro}i; na staze moje metnuo je mrak.

19:9 Svukao je s mene slavu moju i skinuo venac s glave moje.

19:10 Poru{io me je od svuda, da me nema; i kao drvo i{-upao je nadanje moje.

19:11 Raspalio se na me gnev Njegov, i uzeo me je me|u neprijatelje svoje.

19:12 Vojske Njegove do|o{e sve zajedno i nasu}e k sebi put k meni, stado}e u logor okolo {atoru mog.

19:13 Bra}u moju udaljio je od mene, i znanci moji tu|e se od mene.

19:14 Bli`nji moji ostavi}e me, i znanci moji za-boravi}e me.

19:15 Doma{nji moji i moje slu{kinje gledaju me kao tu|ina; stranac sam u o~ima njihovim.

19:16 Zovem slugu svog, a on se ne odziva, a molim ga ustima svojim.

19:17 Dah je moj mrzak `eni mojoj, a preklijem je sinovima utrobe svoje.

19:18 Ni deca ne haju za me; kad ustanem, ru`e me.

19:19 Mrzak sam svima nevernim svojim, i koje ljubljah posta}e mi protivnici.

19:20 Za ko`u moju kao za meso moje prionu}e kosti moje; jedva osta ko`a oko zuba mojih.

19:21 Smilujte se na me, smilujte se na me, prijatelji moji, jer se ruka Bo`ija dotakla mene.

19:22 Za{to me gonite kao Bog, i mesa mog ne mo`ete da se nasitite?

19:23 O kad bi se napisale re~i moje! Kad bi se stavile u knjigu!

19:24 Pisaljkom gvozdenom i olovom na kame-nu za ve~ni spomen kad bi se urezale!

19:25 Ali znam da je `iv moj Iskupitelj, i na posledak da }e stati nad prahom.

19:26 I ako se ova ko`a moja i ra{-ini, opet }u u telu svom videti Boga.

19:27 Ja isti vide}u Ga, i o~i moje gleda}e Ga, a ne druge. A bubrega mojih nestaje u meni.

19:28 Nego bi trebalo da ka`ete: Za{to ga goni-mo? Kad je koren besede u meni.

19:29 Bojte se ma~a; jer je ma~ osveta za bezakonje; i znajte da ima sud.

GLAVA 20

A Sofar Nama}anin odgovori i re~e:

20:2 Zato me misli moje nagone da odgovorim, i zato hitim.

20:3 ^uo sam ukor koji me sramoti, ali }e duh iz razuma mog odgovoriti za me.

20:4 Ne zna{ li da je tako od kako je veka, od kako je postavljen ~ovek na zemlji.

20:5 Da je slava bezbo`nih za malo i radost lice-merova za ~as?

20:6 Da bi mu visina doprla do neba, i glava se njegova dotakla oblaka,

20:7 Nesta}e ga za svagda kao kala njegovog; i koji ga vide{e re}i }e: Kuda se dede?

20:8 Kao san odlete}e, i ne}e se na}i, i i{~eznu}e kao no}na utvara.

20:9 Oko koje ga je gledalo ne}e vi{e, niti }e ga vi{e videti mesto njegovo.

20:10 Sinovi njegovi umiljava}e se siromasima i ruke }e njegove vra}ati {ta je oteo.

20:11 Kostii }e njegove biti pune greha mladosti njegove, i oni }e le`ati s njim u prahu.

20:12 Ako mu je slatka u ustima zlo}a i krije je pod jezikom svojim,

20:13 ^uva je i ne pu{ta je, nego je zadr`ava u grlu svom,

20:14 Ipak }e se jelo njegovo pretvoriti u crevima njegovim, posta}e u njemu jed aspidin.

20:15 Blago {to je pro`drao izbljuva}e, iz trbuha njegova istera}e ga Bog.

20:16 Jed }e aspidin sisati, ubi}e ga jezik gujnji.

20:17 Ne}e videti potoka ni reka kojima te~e med i maslo.

20:18 Vrati}e muku, a ne}e je pojesti; prema blagu bi}e promena, i ne}e se radovati.

20:19 Jer je tla~io i ostavljao uboge, ku}e je oti-mao i nije zidao.

20:20 Jer nije nikada osetio mira u truhu svom, ni {ta mu je najmilije ne}e sa~uvati.

20:21 Ni{ta mu ne}e ostati od hrane njegove. Zato ne mo`e dobro njegovo trajati.

20:22 Kad se ispuni izobilje njegovo, tada }e biti u nevolji; sve ruke nevoljnih udari}e na nj.

20:23 Kad bi napunio trbuh svoj, posla}e na nj Bog jarost gneva svog, i pusti}e je kao da`d na nje-ga i na jelo njegovo.

20:24 Kad stane be`ati od oru`ja gvozdenog, prostreli}e ga luk bronzani.

20:25 Strela pu{tena pro}i }e kroz telo njegovo, i svetlo gvo`|e iza}i }e iz `u-i njegove; kad po|e, obuze}e ga strahote.

20:26 Sve }e tame biti sakrivene u tajnim mestima njegovim; pro`dre}e ga oganj neraspiren, i ko ostane u {atoru njegovom zlo }e mu biti.

20:27 Otkri}e nebesa bezakonje njegovo, i zemlja }e ustati na nj.

20:28 Oti}i }e letina doma njegovog, rasto-i}e se u dan gneva njegovog.

20:29 To je deo od Boga ~oveku bezbo`nom i nasledstvo od Boga za besedu njegovu.

GLAVA 21

A Jov odgovori i re~e:

21:2 Slu{ajte dobro re~i moje, i to }e mi biti od vas uteha.

21:3 Potrpite me da ja govorim, a kad izgovorim, podsmevajte mi se.

21:4 Eda li se ja ~oveku tu`im? I kako ne bi bio `alostan duh moj?

21:5 Pogledajte na me, i divite se, i metnite ruku na usta.

21:6 Ja kad pomislim, strah me je, i groza poduzima telo moje.

21:7 Za{to bezbo`nici `ive? Stare? I bogate se?

21:8 Seme njihovo stoji tvrdo pred njima zajedno s njima, i natra`je njihovo pred njihovim o~ima.

21:9 Ku}e su njihove na miru bez straha, i prut Bo`ji nije nad njima.

21:10 Bikovi njihovi ska~u, i ne proma{uju; kra-ve njihove tele se, i ne jalove se.

21:11 Ispu{taju kao stado decu svoju, i sinovi njihovi poskakuju.

21:12 Podvikuju uz bubanj i uz gusle, vesele se uza sviralu.

21:13 Provode u dobru dane svoje, i za ~as silaze u grob.

21:14 A Bogu ka`u: Idi od nas, jer ne}emo da znamo za puteve tvoje.

21:15 [ta je svemogu}i da mu slu`imo? I kakva nam je korist, da mu se molimo?

21:16 Gle, dobro njihovo nije u njihovoj ruci; namera bezbo`ni-ka daleko je od mene.

21:17 Koliko se puta gasi `i`ak bezbo`ni-ki i dolazi im pogibao, deli im muke u delu svom Bog?

21:18 Bivaju kao pleva na vetru, kao prah koji raznosi vior?

21:19 ^uva li Bog sinovima njegovim pogibao njihovu, pla}a im da osete?

21:20 Vide li svojim o~ima pogibao svoju, i piju li gnev Svemogu}eg?

21:21 Jer {ta je njima stalo do ku}e njihove nakon njih, kad se broj meseca njihovih prekrati?

21:22 Eda li }e Boga ko u~iti mudrosti, koji sudi visokima?

21:23 Jedan umire u potpunoj sili svojoj, u miru i u sre}i.

21:24 Muzilice su mu pune mleka, i kosti su mu vla`ne od mo`dina.

21:25 A drugi umire oja|ene du{e, koji nije u`i-vaao dobra.

21:26 Obojica le`e u prahu, i crvi ih pokrivaju.

21:27 Eto, znam va{e misli i sudove, kojima mi ~inite krivo.

21:28 Jer govorite: Gde je ku}a silnog, i gde je {ator u kome nastavaju bezbo`nici?

21:29 Niste li nikad pitali putnika? I {ta vam ka-za{e ne}ete da znate,

21:30 Da se na dan pogibli ostavlja zadac, kad se pusti gnev.

21:31 Ko }e ga ukoriti u o-i za `ivot njegov? I ko }e mu vratiti {ta je u~inio?

21:32 Ali se iznosi u groblje i ostaje u gomili.

21:33 Slatke su mu grude od doline, i vu~e za sobom sve ljude, a onima koji ga preteko{e nema broja.

21:34 Kako me, dakle, naprazno te{ite kad u odgovorima va{im ostaje prevara?

GLAVA 22

A Elifas Temanac odgovori i re~e:

22:2 Mo`e li Bogu biti ~ovek koristan? Sam je sebi koristan ~ovek mudar.

22:3 Je li Svemogu}em radost, ako si pravedan? Ili Mu je dobit, ako hodi{ bez mane?

22:4 Ho}e li te karati i i}i na sud s tobom zato {to te se boji?

22:5 Nije li zlo}a tvoja velika? I nepravdama tvojim ima li kraja?

22:6 Jer si uzimao zalag od bra}e svoje niza{ta, i svla~io si haljine s golih.

22:7 Umornog nisi napojio vode, i gladnome nisi dao hleba.

22:8 Zemlja je bila ~oveka silnog, i ugledni je sedeo u njoj.

22:9 Udovice si otpu{tao prazne, i mi{ice sirotama potirao si.

22:10 Zato su oko tebe zamke, i stra{i te strah iznenada.

22:11 I mrak je oko tebe da ne vidi{, i povodanj pokriva te.

22:12 Nije li Bog na visini nebeskoj? Pogledaj gore zvezde, kako su visoko.

22:13 Ali ti ka`e{: [ta zna Bog? Eda li }e kroz tamu suditi?

22:14 Oblaci Ga zaklanjaju, te ne vidi; hoda po krugu nebeskom.

22:15 Jesi li zapazio stari put kojim su i{li nepravednici,

22:16 Koji se iskoreni{e pre vremena i voda se razli po temelju njihovom?

22:17 Govorahu Bogu: Idi od nas. [ta bi im u~inio Svemogu}i?

22:18 A On im je napunio ku}e dobra. Ali namera bezbo`ni-ka daleko je od mene.

22:19 Vide}e pravednici i radova}e se, i bezazleni podsmeva}e im se.

22:20 Da, još nije uništeno dobro naše, a ostatak je njihov prođrao ogranj.

22:21 Složi se s tim i pomiri se; tako će ti biti dobro.

22:22 Primi iz usta Njegovih zakon, i složi reči Njegove u srcu svom.

22:23 Ako se vratiš k Svemogušem, opet će se nazidati, ako udaljiš od šatora svojih bezakonje,

22:24 Tada će metati po prahu zlato i ofirsko zlato po kamenju iz potoka.

22:25 I Svemoguši biće ti zlato i srebro i sila tvoja.

22:26 Jer će se tada radovati o Gospodu, i podignuće k Bogu lice svoje.

22:27 Moliće Mu se, i usliće te, i zavete svoje izvrše.

22:28 [ta god naumi, izlazi]e ti; i na putevima tvojim svetliće videlo.

22:29 Kad drugi budu poniženi, reći će: Da se podignu; i Bog će izbaviti onog ko je oborenih oči ju.

22:30 Izbaviće i onog koji nije bez krivice; izbaviće ga istotom ruku tvojih.

GLAVA 23

A Jov odgovori i reče:

23:2 Još je tu njava moja odmet? A nevolja je moja teška od uzdaha mojih.

23:3 O, kad bih znao kako bih našao Boga! Da otidem do prestola Njegovog,

23:4 Da razložim pred Njim parbu svoju, i usta svoja napunim razloga,

23:5 Da znam šta bi mi odgovorio, i razumem šta bi mi rekao.

23:6 Bi li se prema velikoj svojoj sili preo samom? Ne; nego bi mi pomogao.

23:7 Onde bi se pravedan ovek mogao pravdati s Njim, i oslobodio bih se za svagda od svog sudi je.

23:8 Gle, ako pođem napred, nema Ga; ako li natrag, ne nađim Ga;

23:9 Ako na levo radi, ne vidim Ga; ako na desno, zaklonio se, ne mogu Ga videti.

23:10 Ali On zna put moj; kad me okuša, izađi ju kao zlato.

23:11 Po stopama je Njegovim stupala noga moja; puta Njegova drđao sam se, i ne zađoh.

23:12 Od zapovesti usta Njegovih nisam odstupao; ~uvao sam reči usta Njegovih više nego svoj uđitak.

23:13 Ali kad On šta naumi, ko će Ga odvratiti? [ta duša Njegova zađeli, ono ~ini.

23:14 I izvrše šta je naumio za me; i toga ima u Njega mnogo.

23:15 Zato sam se uplašio od Njega; i kad to mišlim, strah me je od Njega.

23:16 Bog je rastopio srce moje, Svemoguši me je uplašio.

23:17 [to ne pogiboh pre mraka? I šta to ne sakri mrak ispred mene?

GLAVA 24

Zašto Svemogušem nisu sakrivena vremena? I koji Ga znaju, ne vide dana Njegovih?

24:2 Međe pomi~u bezbožni, otimaju stado i pasu;

24:3 Magarca sirotama odgone; u zalogu uzimaju vola udovici;

24:4 Siromahe odbijaju s puta; ubogi u zemlji kriju se svi.

24:5 Gle, kao divlji magarci u pustinji izlaze na posao svoj ustajuđi rano na plen; pustinja je hrana njima i deci njihovoj.;

24:6 @anju njivu i beru vinograd koji nije njihov;

24:7 Gola nagone da nođuje bez haljine, koji se nemaju ~im pokriti po zimi,

24:8 Okisli od pljuska u gori, nemajuđi zaklona, privijaju se k steni.

24:9 Grabe siro~e od dojke i sa siromaha skidaju zalog.

24:10 Golog ostavljaju da ide bez haljine, i one koji nose snopove da gladuju.

24:11 Koji me | u njihovim zidovima ulje cede i gro` | e u kacama gaze, podnose ` e | .

24:12 Ljudi u gradu uzdi { u, i du { e pobijenih vi- ~ u, a Bog ne ukida to.

24:13 Oni se protive svetlosti, ne znaju za pute- ve njene i ne staju na stazama njenim.

24:14 Zorom ustaju } i krvnik ubija siromaha i ubogog; a no } u je kao lupe ` .

24:15 I oko kurvarovo pazi na sumrak govore } i: Da me oko ne vidi. I sakriva lice.

24:16 Prokopavaju po mraku ku } e, koje obdan sebi zabele ` e; ne znaju za svetlost.

24:17 Jer je zora njima svima sen smrtni; ako ih ko pozna, strah ih je sena smrtnog.

24:18 Brzi su kao povrh vode, proklet je deo nji- hov na zemlji; ne } e videti puta vinogradskog.

24:19 Kao { to su { a i vru } ina grabi vode sne ` ne, tako grob gre { nike.

24:20 Zaboravlja ih utroba materina, slatki su crvima, ne spominju se vi { e; kao drvo skr { i } e se nepravедnik.

24:21 Zdru ` uje s njim nerotkinju koja ne ra | a, i udovici ne ~ ini dobra.

24:22 Grabi jake svojom silom; ostane li koji, ne uzda se u ` ivot svoj.

24:23 Da mu Bog da u { ta } e se pouzdati; ali o- i Njegove paze na njihove pute.

24:24 Uzvise se za malo, pa ih nema; padaju i ginu kao svi drugi, i kao vrh od klasa odsecaju se.

24:25 Nije li tako? Ko } e me uterati u la ` i obra- titi u ni { ta re- i moje?

GLAVA 25

A Vildad Su { anin odgovori i re- e:

25:2 Vlast je i strah u Njega, ~ ini mir na visinama svojim.

25:3 Vojskama Njegovim ima li broja? I koga ne obasjava videlo Njegovo?

25:4 I kako } e ~ ovek biti pravedan pred Bogom? I kako } e ~ ist biti ro | eni od ` ene?

25:5 Gle, ni mesec ne bi sjao, ni zvezde ne bi bi- le ~ iste pred Njim,

25:6 A kamoli ~ ovek, crv, i sin ~ ove- ji, moljac.

GLAVA 26

A Jov odgovori i re- e:

26:2 Kako si pomogao slabome! Kako si izbavio ruku nejaku!

26:3 Kako si svetovao onog koji je bez mudrosti i pokazao razum izobila!

26:4 Kome si govorio te re- i? I ~ iji je duh iza { ao iz tebe?

26:5 I mrtve stvari stvorene su pod vodama i stanovnici njihovi.

26:6 Otkriven je pakao pred Njim, niti ima po- kriva- a pogibli.

26:7 On je razastro i sever nad prazninom, i ze- mlju obesio ni o ~ em.

26:8 Zavezuje vode u oblacima svojim, i ne pro- dire se oblak pod njima.

26:9 Dr ` i presto svoj, razapinje oblak svoj nad njim.

26:10 Me | u je postavio oko vode dokle ne bude kraj svetlosti i mraku.

26:11 Stupovi nebeski tresu se i drh } u od pretnje Njegove.

26:12 Silom je svojom pocepao more i razumom svojim razbio besnilo njegovo.

26:13 Duhom je svojim ukrasio nebesa, i ruka je Njegova stvorila prugu zmiyu.

26:14 Gle, to su delovi puteva Njegovih; ali ka- ko je mali deo { to ~ usmo o Njemu? I ko } e razu- meti grom sile Njegove?

GLAVA 27

I Jov nastavi besedu svoju i re- e:

27:2 Tako da je ` iv Bog, koji je odbacio par- bu moju, i Svemogu } i, koji je ojadio du { u moju,

27:3 Dok je du { a moja u meni, i duh Bo ` ji u no- zdrvama mojim,

27:4 Ne } e usne moje govoriti bezakonja, niti } e jezik moj izricati prevare.

27:5 Ne dao Bog da pristanem da imate pravo; dokle di{em, ne}u odstupiti od svoje dobrote.

27:6 Dr`a}u se pravde svoje, niti }u je ostaviti; ne}e me prekoriti srce moje dokle sam `iv.

27:7 Neprijatelj moj bi}e kao bezbo`nik, i koji ustaje na me, kao bezakonik.

27:8 Jer kako je nadanje licemeru, kad se lakomi, a Bog }e i{~upati du}u njegovu?

27:9 Ho}e li Bog usli{iti viku njegovu kad na nj do|e nevolja?

27:10 Ho}e li se Svemogu}em radovati? Ho}e li prizivati Boga u svako vreme?

27:11 U-im vas ruci Bo`joj, i kako je u Svemogu}eg ne tajim.

27:12 Eto, vi sve vidite, za{to dakle jednako govorite zaludne stvari?

27:13 To je deo ~oveku bezbo`nom od Boga, i nasledstvo koje primaju nasilnici od Svemogu}eg.

27:14 Ako mu se mno`e sinovi, mno`e se za ma~, i natra` je njegovo ne}e se nasititi hleba.

27:15 Koji ostanu iza njega, na smrti }e biti pogrebeni, i udovice njihove ne}e plakati.

27:16 Ako nakupi srebra kao praha, i nabavi haljina kao blata,

27:17 [ta nabavi, obu}i }e pravednik, i srebro }e deliti bezazleni.

27:18 Gradi sebi ku}u kao moljac, i kao kolibu koju na~ini ~uvar.

27:19 Bogat }e umreti, a ne}e biti pribran; otvori}e o-i a ni-ega ne}e biti.

27:20 Stignu}e ga strahote kao vode; no}u }e ga odneti oluja.

27:21 Uze}e ga vetar isto~ni, i oti}i }e; vihor }e ga odneti s mesta njegovog.

27:22 To }e Bog pustiti na nj, i ne}e ga `aliti; on }e jednako be`ati od ruke Njegove.

27:23 Drugi }e pljeskati rukama za njim, i zvi`da}e za njim s mesta njegovog.

GLAVA 28

Da, srebro ima `ice, i zlato ima mesto gde se topi.

28:2 Gvo`|e se vadi iz praha, i iz kamena se topi bronza.

28:3 Mraku postavlja me|u, i sve istra`uje ~ovek do kraja, i kamenje u tami i u senu smrtnom.

28:4 Reka navre s mesta svog da joj niko ne mo`e pristupiti; ali se odbije i odlazi trudom ~ove~jim.

28:5 Iz zemlje izlazi hleb, i pod njom je drugo, kao oganj.

28:6 U kamenu je njenom mesto safiru, a onde je prah zlatni.

28:7 Te staze ne zna ptica, niti je vide oko kragujevo;

28:8 Ne ugazi je mlado zverje, niti njom pro|e lav.

28:9 Na kremen di`e ruku svoju; prevra}a gore iz dna.

28:10 Iz stene izvodi potoke, i sva{ta dragoceno vidi Mu oko.

28:11 Ustavlja reke da ne teku, i {ta je sakriveno iznosi na videlo.

28:12 Ali mudrost gde se nalazi? I gde je mesto razumu?

28:13 Ne zna joj ~ovek cene, niti se nahodi u zemlji `ivih.

28:14 Bezdana veli: Nije u meni; i more veli: Nije kod mene.

28:15 Ne mo`e se dati ~isto zlato za nju, niti se srebro izmeriti u promenu za nju.

28:16 Ne mo`e se ceniti zlatom ofirskim, ni dragim onihom ni safirom.

28:17 Ne mo`e se najedna~iti s njom ni zlato ni kristal, niti se mo`e promeniti za zaklade zlatne.

28:18 Od korala i bisera nema spomena, jer je vrednost mudrosti ve}a nego dragom kamenju.

28:19 Ne mo`e se s njom izjedna~iti topaz etiopski, niti se mo`e ceniti ~istim zlatom.

28:20 Otkuda, dakle, dolazi mudrost? I gde je mesto razumu?

28:21 Sakrivena je od o~iju svakog `ivog, i od ptica nebeskih zaklonjena.

28:22 Pogibao i smrt govore: U{ima svojim ~u-smo slavu njenu.

28:23 Bog zna put njen, i poznaje mesto njeno.

28:24 Jer gleda do krajeva zemaljskih i vidi sve {to je pod svim nebom.

28:25 Kad dava{e vetru te`inu, i mera{e vodu merom,

28:26 Kad postavlja{e zakon da`du i put munji gromovnoj.

28:27 Jo{ je onda vide i oglasi je, uredi je i pretra`i je.

28:28 A ~oveku re~e: Gle, strah je Bo`ji mudrost, i uklanjati se oda zla jeste razum.

GLAVA 29

Jo{ nastavi Jov besedu svoju i re~e:

29:2 O da bih bio kao pre|a{njih meseca, kao onih dana kad me Bog ~uva{e,

29:3 Kad svetlja{e sve}om svojom nad glavom mojom, i pri videlu Njegovom ho|ah po mraku,

29:4 Kako bijah za mladosti svoje, kad tajna Bo`ija be{e u {atoru mom,

29:5 Kad jo{ be{e Svemogu}i sa mnom, i deca moja oko mene,

29:6 Kad se trag moj obliva{e maslom, i stena mi to~a{e ulje potocima,

29:7 Kad izla`ah na vrata kroz grad, i na ulici name{tah sebi stolicu:

29:8 Mladi}i vide}i me uklanjahu se, a starci ustajahu i stajahu,

29:9 Knezovi prestajahu govoriti i metahu ruku na usta svoja,

29:10 Upravitelji ustezahu glas svoj i jezik im prijanja{e za grlo.

29:11 Jer koje me uho ~uja{e, naziva{e me bla`enim; i koje me oko vi|a{e, svedo~a{e mi

29:12 Da izbavljam siromaha koji vi~e, i sirotu i koji nema nikog da mu pomogne;

29:13 Blagoslov onog koji propada{e dola`a{e na me, i udovici srce raspevah;

29:14 U pravdu se obla~ih i ona mi be{e odelo, kao pla{t i kao venac be{e mi sud moj.

29:15 Oko bijah slepom i noga hromom.

29:16 Otac bijah ubogima, i razbirah za raspru za koju ne znah.

29:17 I razbijah kutnjake nepravedniku, i iz zuba mu istrzah grabe`.

29:18 Zato govorah: U svom }u gnezdu umreti, i bi}e mi dana kao peska.

29:19 Koren moj pru`a{e se kraj vode, rosa biva{e po svu no} na mojim granama.

29:20 Slava moja podmla|iva{e se u mene, i luk moj u ruci mojoj ponavlja{e se.

29:21 Slu{ahu me i ~ekahu, i }utahu na moj sa-
vet.

29:22 Posle mojih re~i niko ne progovara{e, tako ih natapa{e beseda moja.

29:23 Jer me ~ekahu kao da`d, i usta svoja otvarahu kao na pozni da`d.

29:24 Kad bih se nasmejao na njih, ne verovahu, i sjajnosti lica mog ne razgonjahu.

29:25 Kad bih oti{ao k njima, sedah u za~elje, i bijah kao car u vojsci, kad te{i`alosne.

GLAVA 30

Asada smeju mi se mla|i od mene, kojima otaca ne bih hteo metnuti sa psima stada svog.

30:2 A na {ta bi mi i bila sila ruku njihovih? U njima be{e propala starost.

30:3 Od siroma{tva i gladi samo}avahu be`eji od suva, mra~na, pusta i opusto{ena mesta;

30:4 Koji brahu lobodu po ~estama, i smrekovo korenje be{e im hrana.

30:5 Izme|u ljudi behu izgonjeni i vika{e se za njima kao za lupe`om.

30:6 @ivljahu po stra{nim uvalama, po jamama u zemlji i u kamenu.

30:7 Po grmovima rikahu, pod trnjem se skupljahu.

30:8 Behu ljudi nikakvi i bez imena, manje vredni nego zemlja.

30:9 I njima sam sada pesma, i postah im pri~a.

30:10 Gade se na me, idu daleko od mene i ne uste`u se pljuvati mi u lice.

30:11 Jer je Bog odapeo moju tetivu i muke mi zadao te zbači{e uzdu preda mnom.

30:12 S desne strane ustajahu momci, potkidahu mi noge, i nasipaju put k meni da me upropaste.

30:13 Raskopa{e moju stazu, umno`i{e mi muke, ne treba niko da im poma`e.

30:14 Kao {irokim prolomom naviru, i navaljuju preko razvalina.

30:15 Strahote navali{e na me, i kao vetar teraju du{u moju, i kao oblak pro|e sre}a moja.

30:16 I sada se du{a moja razliva u meni, stigo{e me dani mu~ni.

30:17 No}u probada mi kosti u meni, i `ile moje ne odmaraju se.

30:18 Od te{ke sile promenilo se odelo moje, i kao ogrlica u ko{ulje moje ste`e me.

30:19 Bacio me je u blato, te sam kao prah i pepeo.

30:20 Vi-em k Tebi, a Ti me ne slu{a{; stojim pred Tobom, a Ti ne gleda{ na me.

30:21 Pretvorio si mi se u ljuta neprijatelja; silom ruke svoje suproti{ mi se.

30:22 Podi`e{ me u vetar, posa|uje{ me na nj, i rastapa{ u meni sve dobro.

30:23 Jer znam da }e{ me odvesti na smrt i u dom odre|eni svima `ivima.

30:24 Ali ne}e pru`iti ruke svoje u grob; kad ih stane potirati, oni ne}e vikati.

30:25 Nisam li plakao radi onog koji be{e u zlu? Nije li du{a moja `alosna bivala radi ubogog?

30:26 Kad se dobru nadah, do|e mi zlo; i kad se nadah svetlosti, do|e mrak.

30:27 Utroba je moja uzavrela, i ne mo`e da se umiri, zadesi{e me dani mu~ni.

30:28 Hodim crn, ne od sunca, ustajem i vi-em u zboru.

30:29 Brat postah zmajevima i drug sovama.

30:30 Pocrnela je ko`a na meni i kosti moje posahnu{e od `ege.

30:31 Gusle se moje pretvori{e u zapevku, i svirala moja u pla~.

GLAVA 31

Veru u-inih sa o~ima svojim, pa kako bih pogledao na devojku?

31:2 Jer kakav je deo od Boga odozgo? I kakvo nasledstvo od Svemogu}eg s visine?

31:3 Nije li pogibao nevaljalom i ~udo onima koji ~ine bezakonje?

31:4 Ne vide li On puteve moje, i sve korake moje ne broji li?

31:5 Ako hodih s la`ju ili ako pohita noga moja na prevaru,

31:6 Neka me izmeri na merilima pravim, i neka Bog pozna dobrotu moju.

31:7 Ako su koraci moji za{li s puta, i ako je za o~ima mojim po{lo srce moje, i za ruke moje pri-nulo {ta god,

31:8 Neka ja sejem a drugi jede, i neka se iskorene izdanci moji.

31:9 Ako se zanelo srce moje za kojom `enom, i ako sam vrebao na vratima bli`njeg svog,

31:10 Neka drugom melje `ena moja, i neka se drugi nad njom povijaju.

31:11 Jer je to grdilo i bezakonje za sudije.

31:12 Jer bi to bio oganj koji bi pro`dirao do uni{tenja, i svu bi moju letinu iskorenio.

31:13 Ako nisam hteo do}i na sud sa slugom svojim ili sa slu{kinjom svojom, kad bi se tu`ili na mene;

31:14 Jer {ta bih ~inio kad bi se Bog podigao, i kad bi potra`io, {ta bih Mu odgovorio?

31:15 Koji je mene stvorio u utrobi, nije li stvorio i njega? Nije li nas On isti sazdao u materici?

31:16 Ako sam odbio siromasima `elju njihovu, i o~i udovici zamutio,

31:17 I ako sam zalogaj svoj sam jeo, a nije ga jela i sirota,

31:18 Jer je od mladosti moje rasla sa mnom kao kod oca, i od utrobe matere svoje vodao sam je;

31:19 Ako sam gledao koga gde gine nemaju}i haljine, i siromaha gde se nema ~ime pokriti,

31:20 Ako me nisu blagosiljala bedra njegova
{to se runom ovaca mojih utoplio,

31:21 Ako sam izmahnuo rukom na sirotu, kad
videh na vratima pomo} svoju,

31:22 Neka mi ispadne rame iz ple}a, i ruka mo-
ja neka se otkine iz zgloba.

31:23 Jer sam se bojao pogibli od Boga, kog ve-
li-anstvu ne bih odoleo.

31:24 Ako sam polagao na zlato nadanje svoje,
ili ~istom zlatu govorio: Uzdanico moja!

31:25 Ako sam se veselio {to mi je imanje veli-
ko i {to mnogo sti-e ruka moja,

31:26 Ako sam gledao na sunce, kad sjaje, i na
mesec kad ponosito hodi,

31:27 I srce se moje potajno prevarilo i ruku
moju poljubila usta moja,

31:28 I to bi bilo bezakonje za sudije, jer bih se
odrekao Boga ozgo;

31:29 Ako sam se radovao nesre}i nenavidnika
svog, i ako sam zaigrao kada ga je zlo zadesilo,

31:30 Jer ne dadoh jeziku svom da gre{i tra`e}i
du{u njegovu s proklinjanjem;

31:31 Ako ne govorahu doma{nji moji: Ko bi
nam dao meso njegovo? Ne mo`emo se ni najesti;

31:32 Stranac nije no}ivao napolju; vrata svoja
otvarao sam putniku;

31:33 Ako sam, kao {to ~ine ljudi, tajio prestupe
svoje i krio svoje bezakonje u svojim nedrima,

31:34 Ako sam i mogao pla{iti veliko mno{tvo,
ipak od najmanjeg u domu be{e me strah; zato }u-
tah i ne odla`ah od vrata.

31:35 O da bih imao koga da me saslu{a! Gle,
`elja je moja da mi Svemogu}i odgovori i suparnik
moj da mi napi{e knjigu.

31:36 Nosio bih je na ramenu svom, vezao bih
je sebi kao venac,

31:37 Broj koraka svojih kazao bih Mu, kao
knez pristupio bih k Njemu.

31:38 Ako je na me vikala moja zemlja, i brazde
njene plakale,

31:39 Ako sam jeo rod njen bez novaca i dosa-
|ivao du{i gospodara njenih,

31:40 Mesto p{enice neka mi ra|a trnje, i mesto
je~ma kukolj. Svr{i}e se re~i Jovove.

GLAVA 32

Tada presta{e ona tri ~oveka odgovarati Jovu,
jer se ~inja{e da je pravedan.

32:2 A Elijui, sin Varahilov od Vuza, roda Ra-
movog, razgnevi se na Jova {to se sam gra|a{e
pravedniji od Boga;

32:3 I na tri prijatelja njegova razgnevi se {to ne
na|o{e odgovora i opet osu|ivahu Jova.

32:4 Jer Elijui ~eka{e dokle oni govorahu s Jo-
vom, jer behu stariji od njega.

32:5 Pa kad vide Elijui da nema odgovora u
ustima ona tri ~oveka, raspali se gnev njegov.

32:6 I progovori Elijui sin Varahilov od Vuza, i
re~e: Ja sam najmla|i, a vi ste starci, zato se bojah
i ne smeh vam kazati {ta mislim.

32:7 Mi{ljah: neka govori starost, i mnoge godi-
ne neka objave mudrost.

32:8 Ali je duh u ljudima, i Duh Svemogu}eg
urazumljuje ih.

32:9 Veliki nisu svagda mudri, i starci ne znaju
svagda {ta je pravo.

32:10 Zato velim: poslu{aj me da ka`em i ja ka-
ko mislim.

32:11 Eto, ~ekao sam da vi izgovorite, slu{ao
sam razloge va{e dokle izvi|aste besedu.

32:12 Pazio sam, ali gle, ni jedan od vas ne sa-
pre Jova, ne odgovori na njegove re~i.

32:13 Mo`e biti da }ete re}i: Na|osmo mudrost,
Bog }e ga oboriti, ne ~ovek.

32:14 Nije na me upravio besede, ni ja mu ne}u
odgovarati va{im re~ima.

32:15 Smeli su se, ne odgovaraju vi{e, nestalo
im je re~i.

32:16 ^ekao sam, ali ne govore, stado{e, i vi{e
ne odgovaraju.

32:17 Odgovori}u i ja za se, kaza}u i ja kako
mislim.

32:18 Jer sam pun re~i, tesno je duhu u meni.

32:19 Gle, trbuh je moj kao vino bez odu{ke, i raspukao bi se kao nov meh.

32:20 Govori}u da odahnem, otvori}u usne svoje, i odgovori}u.

32:21 Ne}u gledati ko je ko, i ~oveku }u govoriti bez laskanja.

32:22 Jer ne umem laskati; odmah bi me uzeo Tvorac moj.

GLAVA 33

^uj dakle, Jove, besedu moju, i slu{aj sve re~i moje.

33:2 Evo, sad otvaram usta svoja; govori jezik moj u ustima mojim.

33:3 Po pravom srcu mom bi}e re~i moje, i misao ~istu izre}i }e usne moje.

33:4 Duh Bo`ji stvorio me je, i dah Svemogu}ega dao mi je `ivot.

33:5 Ako mo`e{, odgovori mi, pripravi se i stani mi na suprot.

33:6 Evo, ja }u biti mesto Boga, kao {to si rekao; od kala sam na~injen i ja.

33:7 Eto, strah moj ne}e te stra{iti, i ruka moja ne}e te ti{tati.

33:8 Rekao si, dakle, preda mnom, i ~uo sam glas tvojih re~i:

33:9 ^ist sam, bez greha, prav sam i nema beza-konja na meni.

33:10 Evo, tra`i zdevicu sa mnom, dr`i me za svog neprijatelja.

33:11 Me}e u klade noge moje, vrebama po svim stazama mojim.

33:12 Eto, u tom nisi pravedan, odgovaram ti; jer je Bog ve}i od ~oveka.

33:13 Za{to se pre{ s Njim, {to za sva dela svoja ne odgovara?

33:14 Jedan put govori Bog i dva puta; ali ~ovek ne pazi.

33:15 U snu, u utvari no}noj, kad tvrd san padne na ljude, kad spavaju u postelji,

33:16 Tada otvara uho ljudima i nauku im zape~ava,

33:17 Da bi odvratio ~oveka od dela njegovog, i zaklonio od njega oholost;

33:18 Da bi sa~uvao du{u njegovu od jame, i `ivot njegov da ne nai|e na ma~.

33:19 I kara ga bolovima na postelji njegovoj, i sve kosti njegove te{kom bole}u.

33:20 Tako da se `ivotu njegovom gadi hleb i du{i njegovoj jelo najmilije;

33:21 Nestaje tela njegovog na o~igled, i izmislaju se kosti njegove, koje se pre nisu videle,

33:22 I du{a se njegova pribli`ava grobu, i `ivot njegov smrti.

33:23 Ako ima glasnika, tuma~a, jednog od hiljade, koji bi kazao ~oveku du`nost njegovu,

33:24 Tada }e se smilovati na nj, i re}i }e: Izba-vi ga da ne otide u grob; na{ao sam otkup.

33:25 I podmladi}e se telo njegovo kao u deteta, i povrati}e se na dane mladosti svoje,

33:26 Moli}e se Bogu, i pomilova}e ga, i gleda}e lice njegovo raduju}i se, i vrati}e ~oveku po pravdi njegovoj.

33:27 Gledaju}i ljudi re}i }e: Bijah zgre{io, i {ta je pravo izvrnuo, ali mi ne pomo`e.

33:28 On izbavi du{u moju da ne otide u jamu, i `ivot moj da gleda svetlost.

33:29 Gle, sve ovo ~ini Bog dva puta i tri puta ~oveku,

33:30 Da bi povratio du{u njegovu od jame, da bi ga obasjavala svetlost `ivih.

33:31 Pazi, Jove, slu{aj me, }uti, da ja govorim.

33:32 Ako ima{ {ta re}i, odgovori mi; govori, jer sam te rad opravdati;

33:33 Ako li ne, slu{aj ti mene; }uti, i nau-i}u te mudrosti.

GLAVA 34

J o{ govori Elijui re~e:

34:2 ^ujte, mudri, besedu moju, i razumni poslu{ajte me.

34:3 Jer uho poznaje besedu kao {to grlo ku{a jelo.

34:4 Razaberimo {ta je pravo, izvidimo me | u sobom {ta je dobro.

34:5 Jer Jov re~e: Pravedan sam, a Bog odbaci moju pravdu.

34:6 Ho}u li lagati za svoju pravdu? Strela je moja smrtna, a bez krivice.

34:7 Koji je ~ovek kao Jov da kao vodu pije podsmeh?

34:8 I da se dru`i s onima koji ~ine bezakonje, i da hodi s bezbo`nim ljudima?

34:9 Jer re~e: Ne poma`e ~oveku da uga|a Bogu.

34:10 Zato, ljudi razumni, poslu{ajte me; daleko je od Boga zlo}a i nepravda od Svemogu}eg.

34:11 Jer po delu pla}a ~oveku i daje svakom da na|e prema putu svom.

34:12 Doista Bog ne radi zlo i Svemogu}i ne izvvr}e pravde.

34:13 Ko Mu je predao zemlju? I ko je uredio vasiljenu?

34:14 Kad bi na sebe okrenuo srce svoje, uzeo bi k sebi duh svoj i disanje svoje;

34:15 Izginulo bi svako telo, i ~ovek bi se vratio u prah.

34:16 Ako si, dakle, razuman, ~uj ovo: slu{aj glas re~i mojih.

34:17 Mo`e li vladati onaj koji mrzi na pravdu? Ho}e{ li osuditi onog koji je najpravedniji?

34:18 Ka`e li se caru: Nitkove! I knezovima: Bezbo`nici?

34:19 A kamo li Onome koji ne gleda knezovima ko su, niti u Njega vredi vi}e bogati od siromaha, jer su svi delo ruku Njegovih.

34:20 Umiru za ~as, i u po no}i uskoleba se narod i propadne, i odnese se jaki bez ruke ljudske.

34:21 Jer su o~i Njegove obra}ene na puteve ~ove~ije i vidi sve korake njegove.

34:22 Nema mraka ni sena smrtnoga gde bi se sakrili koji ~ine bezakonje.

34:23 Jer nikome ne odga|a kad do|e da se sudi s Bogom.

34:24 Satire jake nedoku~ivo, i postavlja druge na njihovo mesto.

34:25 Jer zna dela njihova, i dok obrati no}, sa-tru se.

34:26 Kao bezbo`ne razbija ih na vidiku.

34:27 Jer odstupi}e od Njega i ne gleda}e ni na koje puteve Njegove;

34:28 Te do|e do Njega vika siromahova, i ~u viku nevoljnih.

34:29 Kad On umiri, ko }e uznemiriti? I kad On sakrije lice, ko }e Ga videti? I to biva i narodu i ~oveku.

34:30 Da ne bi carovao licemer, da ne bi bilo zamke narodu.

34:31 Zaista, treba kazati Bogu: Podnosio sam, ne}u vi}e gre{iti.

34:32 A {ta ne vidim, Ti me nau~i; ako sam ~inio nepravdu, ne}u vi}e.

34:33 Eda li }e po tebi pla}ati, jer tebi nije po volji, jer ti bira{ a ne On? Ako zna{ {ta, govori.

34:34 Ljudi }e razumni sa mnom kazati, i mudar }e ~ovek pristati,

34:35 Da Jov ne govori razumno, i da re~i njegove nisu mudre.

34:36 O~e moj, neka se Jov isku}a do kraja, {to odgovara kao zli ljudi.

34:37 Jer dome}e na greh svoj bezakonje, pljeska rukama me|u nama, i mnogo govori na Boga.

GLAVA 35

Jo{ govori Elijuj i re~e:

35:2 Misli{ li da si pravo rekao: Moja je pravda ve}a od Bo`ije?

35:3 Jer si rekao: [ta }e mi pomo}i, kakva }e mi biti korist, da ne gre{im?

35:4 Ja }u odgovoriti tebi i drugovima tvojim s tobom.

35:5 Pogledaj nebo, i vidi; pogledaj oblake, kako su vi}i od tebe.

35:6 Ako gre{i{, {ta }e{ Mu u~initi? Ili ako se umno`e bezakonja tvoja, {ta }e{ Mu nauditi?

35:7 Ako si pravedan, {ta }e{ Mu dati? Ili {ta }e primiti iz ruke tvoje?

35:8 ^oveku kakav si mo`e nauditi tvoja zlo}a, i sinu ~ove~ijem pomo}i tvoja pravda.

35:9 Vapiju od velikog nasilja kojima se ~ini, i vi~u na ruku silnih;

35:10 A ni jedan ne govori: Gde je Bog, Stvoritelj moj, koji daje pesmu no}u;

35:11 Koji ~ini te smo razumniji od zverja zemaljskog, i mudriji od ptica nebeskih.

35:12 Tamo vi~u s oholosti zlih ljudi, ali ne bivaju usli}eni.

35:13 Jer Bog ne slu}a ta{tinu, i Svemogu}i ne gleda na nju.

35:14 A kamoli kad ka`e{: Ne vidi{ to. Pred Njim je sud; ~ekaj Ga.

35:15 A sada ~im te gnev pohodi, nije ni{ta, niti je gledao na sve {to si u~inio;

35:16 Zato Jov na prazno otvara usta svoja, i bezumno umno`ava re~i.

GLAVA 36

Jo{ govori Elijuj i re~e:

36:2 Potrpi me malo, i pokaza}u ti, jer jo{ ima {ta bih govorio za Boga.

36:3 Po~e}u izdaleka besedu svoju, i pokaza}u da je Tvorac moj pravedan.

36:4 Doista, ne}e biti la`ne re~i moje, kod tebe je koji pravo misli.

36:5 Gle, Bog je silan, ali nikoga ne odbacuje, silan je snagom sr~anom.

36:6 Ne da `iveti bezbo`niku, a nevoljnicima ~ini pravdu.

36:7 Ne odvra}a od pravednika o~iju svojih, nego jo{s carevima na presto posa|uje ih na vek, te se uzvi}uju.

36:8 Ako li su okovani u puta i svezani u`ima nevoljni~kim,

36:9 Tada im napominje dela njihova i bezakonja njihova kako su silna.

36:10 I otvara Mu uho da bi se popravili, i govori im da se vrate od bezakonja.

36:11 Ako poslu}aju i stanu im slu`iti, dovr}uju dane svoje u dobru i godine svoje u radosti.

36:12 Ako li ne poslu}aju, ginu od ma~a i umiru s bezumlja.

36:13 A koji su licemernog srca, navla~e gnev i ne vi~u kad ih pove`e;

36:14 Umire u mladosti du}a njihova i `ivot njihov me|u kurvama.

36:15 Izbavlja nevoljnika iz nevolje njegove i otvara mu uho u mucu.

36:16 Tako bi i tebe izveo iz teskobe na prostrano mesto, gde ni{ta ne dosa|uje, i mirni sto tvoj bio bi pun pretiline.

36:17 Ali si zaslu`io sud bezbo`ni~ki; i sud i pravda sna|e te.

36:18 Doista, gnev je na tebi; gledaj da te ne odbaci u karanju, te te veliki otkup ne}e izbaviti.

36:19 Ho}e li gledati na tvoje bogatstvo? Ne}e ni na zlato ni na kakvu silu blaga tvog.

36:20 Ne uzdi}i za no}u u koju narodi odlaze na svoje mesto.

36:21 ^uvaj se da ne pogleda{ na ta{tinu i voli{ na nju nego nevolju.

36:22 Gle, Bog je najvi}i svojom silom, ko je u~itelj kao On?

36:23 Ko Mu je odredio put Njegov? Ili ko }e Mu re}i: ^ini{ nepravo?

36:24 Opominji se da veli~a{ dela Njegova, koja gledaju ljudi.

36:25 Svi ljudi vide ih, svaki ih gleda iz daleka.

36:26 Gle, Bog je velik, i ne mo`emo Ga poznavati, broj godina Njegovih ne mo`e se doku~iti.

36:27 Jer On ste`e kaplje vodene, koje liju da`d iz oblaka Njegovih;

36:28 Kad teku oblaci, kaplju na mno{tvo ljudsko.

36:29 I ko bi razumeo prostor oblacima i grmljavu u {atoru njegovom?

36:30 Kako prostire nad njim svetlost svoju, i dubine morske pokriva?

36:31 Time sudi narodima, daje hrane izobila.

36:32 Rukama zaklanja svetlost, i nare|uje koga da srete,

36:33 Javlja}i prema njemu dobru volju svoju, i prema stoci i prema rodu zemaljskom.

GLAVA 37

I od toga drh}e srce moje, i odska~e sa svog mesta.

37:2 Slu{ajte dobro gromovni glas Njegov i govor {to izlazi iz usta Njegovih.

37:3 Pod sva nebesa pu{ta ga, i svetlost svoju do krajeva zemaljskih.

37:4 Za njom ri~e grom, grmi glasom veli~anstva svog, niti {ta odga|a kad se ~uje glas Njegov.

37:5 Divno Bog grmi glasom svojim, ~ini stvari velike, da ih ne mo`emo razumeti.

37:6 Govori snegu: Padni na zemlju; i da`du sitnom i da`du silnom.

37:7 Zape~a}ava ruku svakom ~oveku, da pozna sve poslenike svoje.

37:8 Tada zver ulazi u jamu, i ostaje na svojoj lo`i.

37:9 S juga dolazi oluja, i sa severa zima.

37:10 Od dihanja Bo`ijeg postaje led, i {iroke vode stiskaju se.

37:11 I da se natapa zemlja, nateruje oblak, i rasipa oblak svetlo{u svojom.

37:12 I on se obr}e i tamo i amo po volji Njegovoj da ~ini sve {to mu zapovedi po vasiljenoj.

37:13 ^ini da se na|e ili za kar ili za zemlju ili za dobro~instvo.

37:14 ^uj to, Jove, stani i gledaj ~udesa Bo`ija.

37:15 Zna{ li kako ih On ure|uje i kako sija svetlo{u iz oblaka svog?

37:16 Zna{ li kako vise oblaci? Zna{ li ~udesa Onog koji je savr{en u svakom znanju?

37:17 Kako ti se haljine ugrelu kad umiri zemlju s juga?

37:18 Jesi li ti s Njim razapinjao nebesa, koja stoje tvrdo kao saliveno ogledalo?

37:19 Nau~i nas {ta }emo Mu re}i; ne mo`emo od tame govoriti po redu.

37:20 Ho}e li Mu ko pripovediti {ta bih ja govorio? Ako li bi ko govorio, zaista, bio bih pro`drt.

37:21 Ali sada ne mogu ljudi gledati u svetlost kad sjaji na nebu, po{to vetar pro|e i o~isti ga;

37:22 Sa severa dolazi kao zlato; ali je u Bogu stra{nija slava.

37:23 Svemogu} je, ne mo`emo Ga stignuti; velike je sile, ali sudom i velikom pravdom nikoga ne mu~i.

37:24 Zato Ga se boje ljudi: Ne mo`e Ga videti nikakav mudrac.

GLAVA 38

Tada odgovori Gospod Jovu iz vihora i re~e:

38:2 Ko je to {to zamra~uje savet re~ima nerazumno?

38:3 Opa{i se sada kao ~ovek; ja }u te pitati, a ti mi kazuj.

38:4 Gde si ti bio kad ja osnivah zemlju? Ka`i, ako si razuman.

38:5 Ko joj je odredio mere? Zna{ li? Ili ko je rastegao u`e preko nje?

38:6 Na ~em su podno`ja njena uglavljena? Ili ko joj je metnuo kamen ugaoni?

38:7 Kad pevahu zajedno zvezde jutarnje i svi sinovi Bo`ji klikovahu.

38:8 Ili ko je zatvorio more vratima kad kao iz utrobe izi|e?

38:9 Kad ga odeh oblakom i povih tamom;

38:10 Kad postavih za nj uredbu svoju i metnuh mu prevornice i vrata;

38:11 I rekoh: Dovde }e{ dolaziti, a dalje ne}e{, i tu }e se ustavljati ponositi valovi tvoji.

38:12 Jesi li svog veka zapovedio jutru, pokazao zori mesto njeno,

38:13 Da se uhvati zemlji za krajeve, i da se rasteraju s nje bezbo`nici,

38:14 Da se ona promeni kao blato pe~atno, a oni da stoje kao haljina,

38:15 Da se oduzme bezbo`nicima svetlost njihova i ruka podignuta da se slomi?

38:16 Jesi li dolazio do dubina morskih? I po dnu propasti jesi li hodio?

38:17 Jesu li ti se otvorila vrata smrtna, i vrata sena smrtnog jesi li video?

38:18 Jesi li sagledao {irinu zemaljsku? Ka`i, ako zna{ sve to.

38:19 Koji je put k stanu svetlosti? I gde je mesto tami,

38:20 Da bi je uzeo i odveo do me|e njene, i znao staze k domu njenom?

38:21 Zna{ ti; jer si se onda rodio, i broj je dana tvojih velik.

38:22 Jesi li ulazio u riznice sne`ne? Ili riznice gradne jesi li video,

38:23 Koje ~uvam za vreme nevolje, za dan boja i rata?

38:24 Kojim se putem deli svetlost i ustoka se razilazi po zemlji?

38:25 Ko je razdelio jazove povodnju i put svetlici gromovnoj?

38:26 Da bi i{ao da`d na zemlju gde nema niko-ga, i na pustinju gde nema ~oveka,

38:27 Da napoji pusta i nerodna mesta, i u~ini da raste trava zelena.

38:28 Ima li da`d oca? Ili ko je rodio kaplje ro-sne?

38:29 Iz ~ije je utrobe iza{ao led, i ko je rodio slanu nebesku,

38:30 Da se vode skrivaju i postaju kao kamen i krajevi propasti srastaju?

38:31 Mo`e{ li svezati miline vla{i}ima? Ili sve-zu {tapima razre{iti?

38:32 Mo`e{ li izvesti ju`ne zvezde na vreme? Ili kola sa zvezdama njihovim ho}e{ li voditi?

38:33 Zna{ li red nebeski? Mo`e{ li ti ure|ivati vladu njegovu na zemlji?

38:34 Mo`e{ li dignuti glas svoj do oblaka da bi te mno{tvo vode pokrilo?

38:35 Mo`e{ li pustiti munje da idu, i da ti ka`u: Evo nas?

38:36 Ko je metnuo ~oveku u srce mudrost? Ili ko je dao du{i razum?

38:37 Ko }e izbrojati oblake mudro{u, i meho-ve nebeske ko }e izliti,

38:38 Da se raskva{en prah zgusne i grude se slepe?

GLAVA 39

Lovi{ li ti lavu lov? I lavi}ima trbuh puni{, 39:2 Kad le`e u pe}inama i vrebaju u za-klonu svom?

39:3 Ko gotovi gavranu hranu njegovu kad pti}i njegovi vi~u k Bogu i lutaju nemaju}i {ta jesti?

39:4 Zna{ li vreme kad se divokoze koze? I jesi li video kad se ko{ute legu?

39:5 Jesi li izbrojao mesece, dokle nose? Zna{ li vreme kad se legu?

39:6 Kako se savijaju, mlad svoju ispu{taju, i opra{taju se bolova?

39:7 Kako ja~a mlad njihova, raste po polju i oti{av{i ne vra}a se k njima?

39:8 Ko je pustio divljeg magarca da je slobodan, i remene divljem magarcu ko je razre{io?

39:9 Kome odredih pustinju za ku}u i za stan slatinu.

39:10 On se smeje vrevi gradskoj, i ne slu{a vi-ke nastojnikove.

39:11 [ta nalazi u gorama, ono mu je pi}a, i tra`i svaku zelen.

39:12 Bi li ti jednorog hteo slu`iti? Bi li no}ivao za jaslama tvojim?

39:13 Mo`e{ li vezati u`em jednoroga da ore? Ho}e li vla~iti brazde za tobom?

39:14 Ho}e{ li se osloniti na nj {to mu je snaga velika? I ostaviti na njemu svoj posao?

39:15 Ho}e{ li se pouzdati u nj da }e ti svesti le-tinu i na gumno tvoje slo`iti?

39:16 Jesi li ti dao paunu lepa krila i perje ~aplji ili noju?

39:17 Koji snese na zemlji jajca svoja, i ostavi ih da ih prah greje?

39:18 I ne misli da }e ih noga razbiti i zver polj-ska zgaziti;

39:19 Nemilostiv je pti}ima svojim kao da nisu njegovi, i da mu trud ne bude uzalud ne boji se.

39:20 Jer mu Bog nije dao mudrosti niti mu je udelio razuma.

39:21 Kad se podigne u vis, smeje se konju i ko-njiku.

39:22 Jesi li ti dao konju ja~inu? Jesi li ti okitio vrat njegov rzanjem?

39:23 Ho}e{ li ga popla{iti kao skakavca? Frkanye nozdrva njegovih stra{no je;

39:24 Kopa zemlju, veseo je od sile, ide na susret oru`ju;

39:25 Smeje se strahu i ne pla{i se niti uzmi~e ispred ma~a;

39:26 Kad zvek}e nad njim tul i seva koplje i sulica;

39:27 Od nemirno}e i ljutine kopa zemlju, i ne mo`e da stoji kad truba zatrubi.

39:28 Kad truba zatrubi, on vri{ti, iz daleka ~uje boj, viku vojvoda i pokli~.

39:29 Eda li po tvom razumu leti jastreb? [iri krila svoja na jug?

39:30 Eda li se na tvoju zapovest di`e u vis orao, i na visini vije gnezdo?

39:31 Na steni stanuje i bavi se, na vrh stene, na tvrdom mestu.

39:32 Odatle gleda hrane, daleko mu vide o~i.

39:33 I pti}i njegovi piju krv, i gde su mrtva telesa onde je on.

39:34 I tako odgovaraju}i Gospod Jovu re~e:

39:35 Ko se prepire s Bogom, ho}e li ga u~iti? Koji kudi Boga, neka odgovori na to.

39:36 Tada Jov odgovori Gospodu i re~e:

39:37 Gle, ja sam malen, {ta bih Ti odgovorio? Me}em ruku svoju na usta svoja.

39:38 Jednom govori, ali ne}u odgovarati; i drugom, ali ne}u vi{e.

GLAVA 40

A Gospod opet odgovaraju}i Jovu iz vihora re~e:

40:2 Opa{i se sada kao ~ovek; ja }u te pitati, a ti mi kazuj.

40:3 Ho}e{ li ti uni{titi moj sud? Ho}e{ li mene osuditi da bi sebe opravdao?

40:4 Je li u tebe mi{ica kao u Boga? Grmi{ li glasom kao On?

40:5 Okiti se sada ~a}u i veli~anstvom, u slavu i krasotu obuci se.

40:6 Prospi jarost gneva svog, i pogledaj sve ponosite, i obori ih.

40:7 Pogledaj sve ponosite, i ponizi ih, i potri bezbo`nike na mestu njihovom.

40:8 Zatrpa ih sve u prah, i pove`i im lice na skrivenom mestu.

40:9 Tada }u te i ja hvaliti da te ~uva desnica tvoja.

40:10 A gle, slon, kog sam stvorio s tobom, jede travu kao vo;

40:11 Gle, snaga mu je u bedrima njegovim, i sila mu je u pupku trbuha njegovog;

40:12 Di`e rep svoj kao kedar, `ile od jaja njegovih spletene su kao grane;

40:13 Kostu su mu kao cevi bronzane, zgavci kao poluge gvozdene.

40:14 On je prvo izme|u dela Bo`ijih, Tvorac njegov dao mu je ma~.

40:15 Gore nose mu pi}u, i sve zverje poljsko igra se onde.

40:16 U hladu le`e, u gustoj trsci i glibu.

40:17 Granata drveta zaklanjaju ga senom svojim, i opkoljavaju ga vrbe na potocima.

40:18 Gle, ustavlja reku da ne te~e, uzda se da }e ispiti Jordan gubicom svojom.

40:19 Ho}e li ga ko uhvatiti na o~i njegove? Zamku mu provu}i kroz nos?

40:20 Ho}e{ li udicom izvu}i krokodila ili u`em podvezati mu jezik?

40:21 Ho}e{ li mu provu}i situ kroz nos? Ili mu {iljkom provrteti ~eljusti?

40:22 Ho}e li te mnogo moliti, ili }e ti laskati?

40:23 Ho}e li u~initi veru s tobom da ga uzme{ da ti bude sluga do veka?

40:24 Ho}e{ li se igrati s njim kao s pticom, ili }e{ ga vezati devojkama svojim?

40:25 Ho}e li se njim ~astiti drugovi? Razdeliti ga me|u trgovce?

40:26 Ho}e{ li mu napuniti ko`u {iljcima i glavu ostvama?

40:27 Digni na nj ruku svoju; ne}e{ vi{e pomi-
njati boja.

40:28 Gle, zaludu je nadati mu se; kad ga samo
ugleda ~ovek, ne pada li?

GLAVA 41

Nema slobodnog koji bi ga probudio; a ko }e
stati preda me?

41:2 Ko mi je pre dao {ta, da mu vratim? [ta je
god pod svim nebom, moje je.

41:3 Ne}u }utati o udimu njegovim ni o sili ni o
lepoti stasa njegovog.

41:4 Ko }e mu uzgrnuti gornju ode}u? K ~elju-
stima njegovim ko }e pristupiti?

41:5 Vrata grla njegovog ko }e otvoriti? Strah je
oko zuba njegovih.

41:6 Krlju{ti su mu jaki {titovi spojeni tvrdo.

41:7 Blizu su jedna do druge da ni vetar ne ulazi
me | u njih.

41:8 Jedna je za drugu prionula, dr`e se i ne ra-
stavljaju se.

41:9 Kad kiha kao da munja seva, a o-i su mu
kao trepavice u zore.

41:10 Iz usta mu izlaze lu~evi, i iskre ognjene
ska~u.

41:11 Iz nozdrva mu izlazi dim kao iz vrelog lo-
nca ili kotla.

41:12 Dah njegov raspaljuje ugljevlje i plamen
mu izlazi iz usta.

41:13 U vratu mu stoji sila, i pred njim ide strah.

41:14 Udi mesa njegovog spojeni su, jednostav-
no je na njemu, ne razmi~e se.

41:15 Srce mu je tvrdo kao kamen, tvrdo kao
donji `rvanj.

41:16 Kad se digne, drh}u junaci, i od straha
o~i{ }aju se od greha svojih.

41:17 Da ga udari ma~, ne mo`e se odr`ati, ni
koplje ni strela ni oklop.

41:18 Njemu je gvo` |e kao pleva, a bronza kao
trulo drvo.

41:19 Ne}e ga poterati strela, kamenje iz pra}e
njemu je kao slamka;

41:20 Kao slama su mu ubojne sprave, i smeje
se ba-enom koplju.

41:21 Pod njim su o{tri crepovi, stere sebi o{tre
stvari u glibu.

41:22 ^ini, te vri dubina kao lonac, i more se
muti kao u stupi.

41:23 Za sobom ostavlja svetlu stazu, rekao bi
da je bezdana osedela.

41:24 Ni{ta nema na zemlji da bi se isporidilo s
njim, da bi stvoreno bilo da se ni~ega ne boji.

41:25 [ta je god visoko prezire, car je nad svim
zverjem.

GLAVA 42

Tada Jov odgovori Gospodu i re~e:

42:2 Znam da sve mo`e, i da se ne mo`e
smesti {ta naumi{.

42:3 Ko je to {to zamra~uje savet nerazumno?
Zato ka`em da nisam razumevao; ~udesno je to za
me, te ne mogu znati.

42:4 Slu{aj kad uzgovorim, i kad zapitam, ka`i
mi.

42:5 U{ima slu{ah o Tebi, a sada Te oko moje
vidi.

42:6 Zato pori~em, i kajem se u prahu i pepelu.

42:7 A kad Gospod izgovori one re~i Jovu, re~e
Gospod Elifasu Temancu: Raspalio se gnev moj na
tebe i na dva prijatelja tvoja {to ne govoriste o me-
ni pravo kao sluga moj Jov.

42:8 Zato sada uzmite sedam telaca i sedam ov-
nova, i idite k sluzi mom Jovu i prinesite `rtve pa-
ljenice za se, i sluga moj Jov neka se pomoli za
vas, jer }u doista pogledati na nj da ne u~inim s va-
ma po va{oj ludosti, jer ne govoriste o meni pravo
kao sluga moj Jov.

42:9 I tako otide Elifas Temanac i Vildad Su{a-
nin i Sofar Nama}anin, i u~ini{e kako im zapovedi
Gospod. I pogleda Gospod na Jova.

42:10 I Gospod vrati {to be{e uzeto Jovu po{to
se pomoli za prijatelje svoje; i umno`i Gospod Jo-
vu dvojinom sve {to be{e imao.

42:11 I do|o{e k njemu sva bra}a njegova i sve sestre njegove i svi pre|a{nji znanci njegovi, i je-do{s njim u njegovoj ku}i i `ale}i ga te{i{e ga za sve zlo {to be{e Gospod pustio na nj, i dado{e mu svaki po novac i po grivnu zlatnu.

42:12 I Gospod blagoslovi posledak Jovov vi{e nego po-etak, te ima{e ~etrnaest hiljada ovaca i {est hiljada kamila i hiljadu jarmova volova i hiljadu magarica.

42:13 I ima{e sedam sinova i tri k}eri.

42:14 I prvoj nade ime Jemima, a drugoj Kesija a tre}oj Keren-apuha.

42:15 I ne naho|a{e se u svoj zemlji tako lepih devojaka kao k}eri Jovove, i otac im dade nasledstvo me|u bra}om njihovom.

42:16 I posle po`ive Jov sto i ~etrdeset godina, i vide sinove i unuke do ~etvrtog kolena.

42:17 I umre Jov star i sit `ivota.